

Wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet, B.S. 9 juli 1991

Hoofdstuk I. Definities en toepassingsgebied

Art. 1

Voor de toepassing van deze wet moet worden verstaan onder:

1°) de consument: elke natuurlijke persoon die ten aanzien van de onder deze wet vallende verrichtingen handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten;

2°) [de kredietgever: elke natuurlijke persoon, elke rechtspersoon of elke groep van dergelijke personen, die een krediet toestaat binnen het kader van zijn handels- of beroepsactiviteiten, met uitzondering van de persoon of van elke groep van personen die een verkoop op afbetaling of een financieringshuur aanbiedt of sluit wanneer deze overeenkomst het voorwerp uitmaakt van een onmiddellijke overdracht of indeplaatsstelling ten gunste van een erkende kredietgever aangewezen in de overeenkomst;]

3°) de kredietbemiddelaar: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die bijdraagt tot het sluiten of tot het uitvoeren van een kredietovereenkomst binnen het kader van zijn handels- of beroepsactiviteiten;

[Met een kredietbemiddelaar wordt gelijkgesteld, de persoon die een verkoop op afbetaling of een financieringshuur aanbiedt of toestaat wanneer deze overeenkomst of de schuldvordering uit de kredietovereenkomst het voorwerp uitmaakt van een onmiddellijke overdracht of indeplaatsstelling ten gunste van een erkende kredietgever aangewezen in de overeenkomst;]

4°) de kredietovereenkomst: elke overeenkomst waarbij een kredietgever een krediet verleent of toezegt aan een consument, in de vorm van uitstel van betaling, van een lening, of van elke andere gelijkaardige betalingsregeling;

5°) de totale kosten van het krediet: alle kosten van het krediet, met inbegrip van de rente en alle andere kosten die verbonden zijn met de kredietovereenkomst, berekend aan de hand van de elementen die de Koning aanduidt en op de wijze die Hij bepaalt;

6°) het jaarlijkse kostenpercentage: de totale kosten van het krediet dat aan de consument wordt verleend, uitgedrukt in een percentage op jaarbasis van het bedrag van het verleende krediet, berekend aan de hand van de elementen die de Koning aanduidt en op de wijze die Hij bepaalt;

7°) de reclame: elke mededeling zoals gedefinieerd in de wetgeving op de handelspraktijken;

8°) [de debetrentevoet: de rentevoet, berekend volgens de actuariële methode, uitgedrukt in een jaarlijks of periodiek percentage, die wordt toegepast op het gedeelte van het kapitaal dat is opgenomen en die wordt berekend aan de hand van de elementen die de Koning aanduidt en op de wijze die Hij bepaalt;]

9°) de verkoop op afbetaling: elke kredietovereenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, welke normaal leidt tot de verkrijging van lichamelijke roerende goederen of levering van diensten [, verkocht door de kredietgever of de kredietbemiddelaar bedoeld in artikel 1, 3°, tweede lid,] en waarvan de prijs betaald wordt in ten minste drie betalingen, door middel van periodieke stortingen waaronder het voorschot niet is begrepen;

10°) de financieringshuur: elke kredietovereenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij de ene partij zich ertoe verbindt de andere het genot van een lichamenlijk roerend goed te verschaffen tegen een bepaalde prijs, die de laatstgenoemde zich verbindt periodiek te betalen en waarin, eveneens expliciet of stilzwijgend, een koopaanbod is vervat. Voor de toepassing van deze wet wordt de verhuurder beschouwd als kredietgever;

11°) de lening op afbetaling: elke kredietovereenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij geld of een ander betaalmiddel ter beschikking wordt gesteld van een consument, die zich ertoe verbindt de lening terug te betalen door periodieke stortingen;

12°) [de kredietopening: elke kredietovereenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij koopkracht, geld of gelijk welk ander betaalmiddel ter beschikking wordt gesteld van de consument, die ervan gebruik kan maken door een of meerdere kredietopnemingen te verrichten onder meer met behulp van een betaal- of legitimatiekaart of op een andere wijze, en die zich ertoe verbindt terug te betalen volgens de overeengekomen voorwaarden;]

[12°bis) de kredietovereenkomst op afstand: elke kredietovereenkomst gesloten overeenkomstig artikel 77 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument, vervangen bij de wet van 25 mei 1999;]

13°) de schuldbemiddeling: de dienstverlening, met uitsluiting van het sluiten van een kredietovereenkomst, met het oog op het totstandbrengen van een regeling omtrent de wijze van betaling van de schuldenlast die geheel of ten dele uit een of meer kredietovereenkomsten voortvloeit;

14°) [de verwerking van gegevens: de verwerking van persoonsgegevens omschreven in artikel 1, § 2, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens;]

15°) [het bestand: het bestand, omschreven in artikel 1, § 3, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens;]

16°) [de verantwoordelijke voor de verwerking: de verantwoordelijke voor de verwerking omschreven in artikel 1, § 4, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens;]

17°) de onderneming van de kredietgever of van de kredietbemiddelaar: de plaats waar hij gewoonlijk zijn bedrijf uitoefent, dat is zijn hoofdvestiging, een filiaal of een in het handelsregister ingeschreven agentschap of de vestiging van een andere kredietgever of kredietbemiddelaar;

[18°) het kapitaal:

- voor de verrichtingen op afbetaling en de kredietopeningen met regeling voor gespreide terugbetaling van de hoofdsom: het geleende bedrag, het gefinancierde bedrag of het door de consument opgenomen bedrag;

- voor de kredietopeningen verbonden aan een rekening-courant zonder regeling voor gespreide terugbetaling van de hoofdsom: het door de consument opgenomen bedrag, vermeerderd met de [vervallen debetintresten en, in het geval van eenvoudige betalingsachterstand zoals bedoeld in artikel 27bis, § 2, vervallen nalatigheidsinteressen op het bedrag van de overschrijding];

19°) het verschuldigd blijvende saldo: het bedrag in hoofdsom dat moet worden gestort om het kapitaal af te lossen of terug te betalen;

20°) de nalatigheidsintrestvoet: de actuariële intrestvoet uitgedrukt in een percentage op jaarbasis of op periodieke basis;]

[21°) werkdagen: het geheel van alle kalenderdagen met uitsluiting van de zondagen en wettelijke feestdagen. Als een termijn, uitgedrukt in werkdagen op een zaterdag afloopt, wordt hij verlengd tot de eerstvolgende werkdag;

22°) de minister en de Minister van Economische Zaken: de Minister bevoegd voor Economische Zaken.]

Art. 2

Deze wet is van toepassing op de kredietovereenkomsten gesloten met een consument die in België zijn gewone verblijfplaats heeft:

1°) hetzij door een kredietgever die zijn hoofdzetel of zijn voornaamste verblijfplaats in België heeft;

2°) hetzij door een kredietgever die zijn hoofdzetel of zijn voornaamste verblijfplaats in het buitenland heeft op voorwaarde dat:

- de overeenkomst in België werd voorafgegaan door een bijzonder voorstel of door reclame [of dat];

- de kredietgever of zijn vertegenwoordiger de kredietaanvraag van de consument in België heeft ontvangen.

Art. 3

§ 1.

Deze wet is niet van toepassing op:

1°) [de verzekeringsovereenkomsten;

de overeenkomsten gesloten met het oog op het continu verlenen van diensten waarbij de consument het recht heeft om de prijs van deze diensten, zolang zij geleverd worden, te regelen via gespreide betalingen, en waarvan het onmogelijk is bij het sluiten van de overeenkomst een totale prijs of een totaal tarief vast te stellen;]

2°) de huurovereenkomsten zonder bepaling omtrent een eigendomsoverdracht;

3°) de kredietovereenkomsten waarbij de consument gehouden is het krediet terug te betalen binnen een termijn van ten hoogste drie maanden voor zover het geen kredietopening betreft;

4°) de kredietopeningen terugbetaalbaar binnen een termijn van ten hoogste drie maanden en die betrekking hebben op bedragen die lager zijn dan [1.250 EUR]. De Koning kan dit bedrag verhogen;

5°) de kredietovereenkomsten die toevallig en zonder winstoogmerk worden verleend;

6°) de hypothecaire leningen en kredietopeningen waarop Titel I van het koninklijk besluit nr. 225 van 7 januari 1936 tot reglementering van de hypothecaire leningen en tot inrichting van de controle op de ondernemingen van hypothecaire leningen van toepassing is;

[7°) de hypothecaire kredieten waarop titel I van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet van toepassing is;]

[8° de overeenkomsten van huwelijksbemiddeling die onder de toepassing vallen van de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren.]

§ 2.

[De kredietovereenkomsten die betrekking hebben op bedragen van minder dan 200 euro worden van het toepassingsgebied van deze wet uitgesloten, met uitzondering van de bepalingen van de

artikelen 2 , 4 tot 11 , 13 , 21 , 27bis tot 40 , 47 en 48 , 54 en 55 , 57 , 59 en 60 , 62 tot 67 , 74 tot 109.]

[De kredietovereenkomsten vastgesteld bij een authentieke akte die betrekking hebben op bedragen van meer dan 20.000 euro, zijn niet aan de bepalingen van deze wet onderworpen, met uitzondering van de bepalingen van de artikelen 2 , 4 tot 11 , 13 , [14, § 2, 1° tot 6°], 10° en 11°, en van de artikelen 15 , 21 , 27bis tot 40 , 47 en 48 , 54 en 55 , 57 , 59 en 60 , 62 tot 109 .]

De Koning kan de bedragen bedoeld in deze paragraaf aanpassen overeenkomstig artikel 13 van de richtlijn 87/102 van 22 december 1986 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake het consumentenkrediet.

§ 3.

De Koning kan bepalen dat de artikelen van deze wet die Hij aanwijst, niet van toepassing zijn op bepaalde soorten van krediet toegekend tegen een jaarlijks kostenpercentage dat lager is dan het op de markt gebruikelijke jaarlijkse kostenpercentage en die niet worden aangeboden aan het publiek in het algemeen.

Hoofdstuk II. Kredietpromotie

Art. 5

§ 1.

Elke reclame die het toekennen van een consumentenkrediet tot voorwerp heeft of tot gevolg kan hebben, en hierna "reclame" genoemd, moet [op een ondubbelzinnige, leesbare en goed zichtbare of, in voorkomend geval, hoorbare wijze bevatten]:

1°) de identiteit, het adres en de hoedanigheid van de adverteerder;

2°) de kredietvorm waarop zij betrekking heeft;

3°) de bijzondere of beperkende voorwaarden waaraan het consumentenkrediet onderworpen kan zijn.

§ 2.

[Geen reclame waarin een rentevoet of elk ander cijfer met betrekking tot de kredietkosten wordt genoemd kan worden gemaakt dan door middel van de vermelding, op een ondubbelzinnige, goed zichtbare, leesbare of hoorbare wijze van het jaarlijkse kostenpercentage. Indien de reclame een jaarlijks kostenpercentage aangeeft dat bij voorkeur wordt toegepast, moet zij eveneens de voorwaarden ervan aangeven en het basis jaarlijkse kostenpercentage vermelden. Indien de aanduiding van het juiste jaarlijkse kostenpercentage niet mogelijk is, moet de reclame het jaarlijkse kostenpercentage vermelden aan de hand van een representatief voorbeeld.

De Koning bepaalt wat onder representatief voorbeeld moet worden verstaan en in welke gevallen dat voorbeeld moet aangewend worden.]

[§ 3.

Onverminderd de toepassing van de voorgaande paragrafen en van de artikelen 6 en 6bis moeten de kredietgever en de kredietbemiddelaar aan de consument inlichtingen ter beschikking stellen onder de vorm van een prospectus die de financiële gegevens met betrekking tot de aangeboden kredietovereenkomsten moet bevatten, waaronder het bedrag en de looptijd van het krediet, het

jaarlijkse kostenpercentage, in voorkomend geval de debetrentevoet en de terugkerende en niet-terugkerende kosten, en de betalingsregeling.

De Koning bepaalt de financiële gegevens die in de prospectus dienen vermeld te worden.]

Art. 6

§ 1.

Verboden is elke reclame voor een kredietovereenkomst:

- [die de consument, die het hoofd niet kan bieden aan zijn schulden, aanzet tot het opnemen van krediet;
- die op onrechtmatige wijze het gemak of de snelheid benadrukt waarmee het krediet kan worden verkregen;
- die op onrechtmatige wijze aanspoort tot hergroepering of centralisatie van lopende kredieten;]
- die verwijst naar een erkenning of een inschrijving in de zin van deze wet;
- die door verwijzing naar het maximale jaarlijkse kostenpercentage of naar de wettelijkheid van de toegepaste kostenpercentages de indruk wekt dat deze de enige zijn die kunnen worden toegepast;

Iedere verwijzing naar het wettelijk toegestane maximale jaarlijkse kostenpercentage en naar de wettelijk toegestane maximale debetrente moet [ondubbelzinnig, leesbaar en goed zichtbaar of, in voorkomend geval, hoorbaar] worden voorgesteld en moet het juiste bedrag van het wettelijk toegestane maximale jaarlijkse kostenpercentage aanduiden.

§ 2.

Verboden is tevens elke reclame die de vermelding "gratis krediet" of een gelijkaardige vermelding, anders dan de verwijzing naar het jaarlijkse kostenpercentage bevat.

§ 3.

Verboden is tevens elke reclame die een daad in de hand werkt die beschouwd moet worden als een niet-naleving van of een inbreuk op deze wet of haar besluiten.

[Art. 6bis

Wanneer een reclame voor een kredietovereenkomst het gefinancierde goed of de dienst vermeldt en een jaarlijkse kostenpercentage dat gelijk is aan 0 %, dan moet die reclame de voordelen vermelden die, in voorkomend geval, worden toegekend aan de consument die contant betaalt.

De prijs van het goed of de dienstprestatie gevraagd aan de consument die op krediet betaalt moet gelijk zijn aan de prijs gevraagd aan de consument die contant betaalt.]

Art. 7

Het leuren voor kredietovereenkomsten aan de woonplaats of verblijfplaats van de consument is verboden, behalve wanneer de kredietgever of de kredietbemiddelaar zich naar de woonplaats of verblijfplaats van de consument heeft begeven op het uitdrukkelijk en voorafgaand verzoek van

deze laatste. Het bewijs van dat verzoek kan alleen geleverd worden door een van de kredietovereenkomst onderscheiden geschrift, opgesteld vóór het bezoek.

De consument opbellen om hem een verzoek voor te stellen wordt als leuren aan de woonplaats beschouwd.

Art. 8

Het leuren voor kredietovereenkomsten aan de werkplaats van de consument is verboden, alsook het leuren en het aanbod tot het sluiten van een overeenkomst aan de consument aan de woonplaats of verblijfplaats van een andere consument.

Voor de toepassing van de artikelen 8 en 9 van deze wet moet onder het aanbod tot het sluiten van een overeenkomst worden verstaan, de definitieve uitdrukking van de wil van de kredietgever die door de consument enkel nog moet worden aanvaard opdat de overeenkomst zou zijn gesloten.

Art. 9

Het is verboden een kredietmiddel of een aanbod tot het sluiten van een overeenkomst naar de woonplaats, verblijfplaats of werkplaats van de consument te sturen, tenzij hieraan een uitdrukkelijk verzoek uitgaande van de consument voorafging en voor zover dit aanbod in deze hypothese overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 14 tot 16 van deze wet tot stand is gekomen.

Het bewijs van dit verzoek rust op de kredietgever of op de kredietbemiddelaar.

Het is verboden een aanbod tot het sluiten van een overeenkomst aan te bieden aan een consument ter gelegenheid van een uitstap georganiseerd door of voor rekening van een verkoper of een dienstverlener, met als hoofddoel de consument aan te zetten goederen of diensten te verwerven, tenzij dit doel duidelijk en vooraf werd kenbaar gemaakt aan de consument als zijnde het hoofddoel van de beoogde uitstap.

Het bewijs van deze kennisgeving rust op de persoon die de uitstap organiseert.

Hoofdstuk III. Kredietovereenkomst

Afdeling 1. Totstandkoming van de kredietovereenkomst

Onderafdeling 1. Verplichting tot informatie en raadgevingsplicht

Art. 10

[De kredietgever en de kredietbemiddelaar moeten aan de consument die om een kredietovereenkomst verzoekt en, in voorkomend geval, de steller van een persoonlijke zekerheid, de juiste en volledige informatie vragen die zij noodzakelijk achten om hun financiële toestand en hun terugbetalingsmogelijkheden te beoordelen en, in ieder geval, hun lopende financiële verbintenissen. De consument en de steller van een persoonlijke zekerheid zijn ertoe gehouden daarop juist en volledig te antwoorden.]

In geen enkel geval mag de gevraagde informatie betrekking hebben op het ras, de etnische afstamming, het seksueel gedrag, de gezondheid, de overtuigingen of activiteiten op politiek,

levensbeschouwelijk of godsdienstig gebied of het lidmaatschap van een vakbond of van een ziekenfonds.

Art. 11

De kredietgever en de kredietbemiddelaar zijn verplicht:

1°) de consument op een juiste en volledige manier alle noodzakelijke informatie te verschaffen in verband met de beoogde kredietovereenkomst;

2°) voor de kredietovereenkomsten die zij gewoonlijk aanbieden of waarvoor zij gewoonlijk bemiddelen, het krediet te zoeken dat qua soort en bedrag het best is aangepast, rekening houdend met de financiële toestand van de consument op het ogenblik van het sluiten van de kredietovereenkomst [en met het doel van het krediet].

Art. 12

Indien een krediet wordt geweigerd, deelt de kredietgever aan de consument de identiteit en het adres mee van de [verantwoordelijke voor de verwerking van de bestanden die hij heeft geraadpleegd met inbegrip van, in voorkomend geval, de identiteit en het adres van de geraadpleegde kredietverzekeraar, en tot wie de consument zich kan wenden overeenkomstig artikel 70].

Art. 13

Indien het krediet wordt geweigerd mag geen vergoeding van welke aard ook van de consument worden geëist, met uitzondering van de kosten inzake raadpleging van de [Centrale, bedoeld in de wet van 10 augustus 2001 betreffende de Centrale voor Kredieten aan Particulieren].

Onderafdeling 2. [Kredietovereenkomst] Vorige versie(s)

Art. 14

§ 1.

[Onverminderd de toepassing van artikel 45, § 2, van deze wet, [en van artikel 83quinquies van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument] komt de kredietovereenkomst tot stand door de ondertekening van een geschrift, opgesteld in zoveel exemplaren als er partijen met een onderscheiden belang bij de kredietovereenkomst zijn. Een bijkomend exemplaar moet worden overhandigd aan de kredietbemiddelaar.

Elke vorm van handtekening door de kredietgever is geoorloofd voor zover de consument op het ogenblik van de overhandiging van de kredietovereenkomst duidelijk de kredietgever kan identificeren die zich verbonden heeft.

Bij een kredietopening moet de consument zijn handtekening laten voorafgaan door de geschreven vermelding van het kredietbedrag: "Gelezen en goedgekeurd voor ... euro op krediet.". Bij alle overige kredietovereenkomsten moet de consument zijn handtekening laten voorafgaan door de geschreven vermelding van de terug te betalen som: "Gelezen en goedgekeurd voor ... euro terug te betalen.". In beide gevallen moet de consument er de met de hand geschreven vermelding van de datum en van het precieze adres van de ondertekening van het contract op aanbrenge[n].]

[§ 2].

[De kredietovereenkomst vermeldt:]

1°) de naam, voornaam, geboorteplaats en -datum alsook de woonplaats van de consument en, desgevallend, van de borgen;

2°) de naam, voornaam of de vennootschapsnaam, de woonplaats of de maatschappelijke zetel van de kredietgever [en zijn ondernemingsnummer evenals de benaming en adres van het bevoegde toezichthoudend bestuur bij de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand & Energie];

3°) desgevallend, de naam, voornaam of de vennootschapsnaam, de woonplaats of de maatschappelijke zetel van de kredietbemiddelaar [en zijn ondernemingsnummer evenals de benaming en adres van het bevoegde toezichthoudend bestuur bij de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand & Energie];

4°) [het kredietbedrag;]

5°) het jaarlijkse kostenpercentage, zo nodig door middel van een representatief voorbeeld, in de gevallen en volgens de voorwaarden bepaald door de Koning;

6°) de voorwaarden van het gebruik en van de terugbetaling van het krediet;

7°) desgevallend, de nauwkeurige opgave van het gefinancierde goed of de gefinancierde dienst;

8°) de precieze aard van de zekerheden die door de kredietgever worden geëist om het krediet toe te staan;

9°) desgevallend, de identiteit en het adres van de houder van het geraadpleegde bestand. Wanneer de houder van het bestand geen woonplaats of zetel in België heeft, vermeldt het aanbod de identiteit en het adres van zijn vertegenwoordiger in België;

10°) de datum van de raadpleging van het bestand van de [Centrale voor Kredieten aan Particulieren bedoeld in artikel 13];

11°) de bedongen nalatigheidsintrestvoet;

12°) het recht van de kredietgever zijn rechten geheel of ten dele over te dragen of een derde geheel of ten dele in de plaats te stellen van genoemde rechten wanneer de kredietgever zich deze mogelijkheid voorbehoudt;

13°) [naar gelang de kredietovereenkomst, een ondubbelzinnige, heldere en nauwkeurige beschrijving van het recht en de voorwaarden om van de kredietovereenkomst af te zien of eraan te verzaken overeenkomstig de artikelen 18 en 20bis en artikel 83sexies van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument.]

[In geval van terugbetaling door aflossing van het kapitaal moet de kredietovereenkomst de periodieke terugbetalingen evenals de tijdstippen bepalen waarop en de voorwaarden waaronder deze bedragen moeten betaald worden. Behalve voor de kredietopening moet de kredietovereenkomst eveneens een aflossingstabel bevatten die voor elke periodieke terugbetaling het bedrag van het afgeloste kapitaal en van de totale kosten van het krediet vermeldt, alsmede het verschuldigd blijvende saldo na iedere betaling.

In geval van aanpassing van het jaarlijkse kostenpercentage overeenkomstig artikel 30, § 2, moet een nieuwe aflossingstabel gratis aan de consument worden overhandigd.

Bij terugbetaling zonder aflossing van het kapitaal moet de kredietovereenkomst de tijdstippen en de voorwaarden van betaling van de debetinteressen en toegevoegde kosten vermelden.

Het jaarlijkse kostenpercentage moet berekend worden op het verschuldigd blijvend saldo. In het geval van een kredietopening moeten de debetrentevoet en in voorkomend geval, de bijkomende kosten, berekend worden op het gedeelte van het kapitaal dat opgenomen is.]

[§ 3].

[De kredietovereenkomst bevat eveneens in de vorm van afzonderlijke leden, in dikke lettertekens en in een ander lettertype:

1° ter hoogte van de plaats waar de consument zijn handtekening plaatst, de vermeldingen:

a) "Onderteken nooit een blanco overeenkomst.";

b) "De verzekering is nooit verplicht. Overeenkomstig artikel 4, § 2, tweede lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst heeft de verzekeringnemer het recht de overeenkomst op te zeggen, met onmiddellijk gevolg op het ogenblik van de kennisgeving, binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst door de verzekeraar van de voorafgetekende polis of aanvraag.";

2° de vermelding: "De consument mag geen wisselbrieven of orderbriefjes ondertekenen om de betaling te beloven of te waarborgen van zijn verbintenissen op grond van een kredietovereenkomst. Evenmin mag hij cheques uitschrijven ter waarborg van zijn verbintenissen op grond van een kredietovereenkomst.";

3° de vermelding: "Boven het overeengekomen jaarlijkse kostenpercentage mogen geen andere kosten of vergoedingen van de consument worden geëist dan die welke uitdrukkelijk zijn overeengekomen.";

4° de vermelding: "Indien de kredietovereenkomst een beding van eigendomsvoorbehoud bevat, moet de tekst van artikel 491 van het Strafwetboek erin voorkomen. Indien deze tekst niet in de overeenkomst opgenomen werd, wordt het beding voor niet geschreven gehouden.]

[§ 4].

De Koning kan het gebruik van standaardbedingen verplicht maken ten aanzien van de categorieën van overeenkomsten die Hij aanwijst.

[§ 4bis.

[...]

[§ 5.

Wanneer de kredietovereenkomst een gefinancierd goed of dienstprestatie vermeldt en wanneer het overeengekomen jaarlijkse kostenpercentage gelijk is aan 0 %, dan moet de overeenkomst de voordelen aanduiden die, in voorkomend geval, worden toegekend aan de consument die contant betaalt.

De prijs van het goed of de dienst, gevraagd aan de consument die op krediet betaalt, moet gelijk zijn aan de prijs gevraagd aan de consument die contant betaalt.]

[§ 6.

Wanneer de consument gebruik maakt van zijn opzeggingsrecht van de verzekeringsovereenkomst, bedoeld bij § 3, 1°, b), en de kosten ervan opgenomen werden in de totale kosten van het krediet, brengt de kredietgever de consument schriftelijk en onverwijld op de hoogte van het nieuwe jaarlijkse kostenpercentage, van de nieuwe nalatigheidsintrestvoet en, in voorkomend geval, van het nieuwe aflossingsplan die er uit voortvloeien.]

Art. 15

[De kredietgever mag slechts een kredietovereenkomst sluiten wanneer hij, gelet op de gegevens waarover hij beschikt of zou moeten beschikken, onder meer op basis van de raadpleging geregeld door artikel 9 van de wet van 10 augustus 2001 betreffende de Centrale voor kredieten aan particulieren, en op basis van de informatie bedoeld in artikel 10, redelijkerwijze moet aannemen

dat de consument in staat zal zijn de verplichtingen voortvloeiend uit de overeenkomst, na te komen.]

Art. 16

[Zolang de kredietovereenkomst niet door alle partijen is ondertekend], mag geen betaling worden gedaan, noch door de kredietgever aan de consument of voor diens rekening, noch door de consument aan de kredietgever.

Onderafdeling 3. [...] Vorige versie(s)

Opgeheven: totstandkoming en vorm kredietovereenkomst

Art. 17

[De kredietgever mag slechts een kredietovereenkomst of een overeenkomst tot persoonlijke zekerheid sluiten na onderzoek van de identiteitsgegevens op basis van, al naargelang het geval:

- de identiteitskaart bedoeld in artikel 6 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;
- de verblijfsvergunning uitgereikt op het tijdstip van de inschrijving in het wachtregister bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 2°, van de hierboven vermelde wet van 19 juli 1991;
- de identiteitskaart, het paspoort of de vervangende reisvergunning, uitgereikt aan een vreemdeling die geen verblijf houdt in het Rijk, door de Staat waar hij verblijft of waarvan hij onderdaan is.

De Koning kan de bepalingen van dit artikel wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met de wetten die de erin opgesomde teksten wijzigen.]

Art. 18

[§ 1.

De consument heeft het recht om van de kredietovereenkomst af te zien binnen een termijn van zeven werkdagen te rekenen vanaf de eerste werkdag volgend op de ondertekening van de overeenkomst. Dit recht is niet van toepassing op de verkoop op afbetaling, de financieringshuur en de lening op afbetaling, voor zover het kredietbedrag van deze overeenkomsten lager is dan 1250 euro.

De Koning kan dit kredietbedrag verhogen.

§ 2.

De consument heeft eveneens het recht af te zien van de kredietovereenkomst binnen een termijn van zeven werkdagen te rekenen vanaf de eerste werkdag volgend op de ondertekening van de overeenkomst wanneer de overeenkomst gesloten werd in aanwezigheid van beide partijen buiten de onderneming van de kredietgever of de kredietbemiddelaar.

§ 3.

Wanneer de consument van de kredietovereenkomst afziet brengt hij de kredietgever hiervan bij een ter post aangetekende brief op de hoogte.

De consument die gebruik maakt van de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde mogelijkheid, is gelijktijdig gehouden de ontvangen bedragen of goederen terug te geven, en de voor de kredietopnemingsperiode verschuldigde rente berekend volgens het overeengekomen jaarlijkse kostenpercentage te betalen.

Geen enkele andere vergoeding mag, ingevolge het afzien door de consument, geëist worden en het voorschot dat betaald werd in het raam van een verkoop op afbetaling wordt hem teruggestort binnen dertig dagen volgend op dat afzien van de overeenkomst.

De ontbinding van de kredietovereenkomst brengt van rechtswege de ontbinding van de aangehechte overeenkomsten met zich mee.

§ 4.

Dit artikel is niet van toepassing op de kredietovereenkomst op afstand [...].

Onderafdeling 5. Band tussen de kredietovereenkomst en de overeenkomst waarvoor de financiering wordt gevraagd

Art. 19

Wanneer het gefinancierde goed of de gefinancierde dienstverlening in de kredietovereenkomst wordt vermeld, of wanneer het bedrag van de kredietovereenkomst rechtstreeks door de kredietgever aan de verkoper of de dienstverlener wordt gestort, krijgen de verplichtingen van de consument slechts uitwerking vanaf de levering van het goed of de verlening van de dienst; ingeval van een verkoop of dienstverlening met opeenvolgende uitvoeringen, krijgen de verplichtingen uitwerking vanaf de aanvang van de leveringen van het goed of de verlening van de dienst en houden ze op te werken wanneer deze onderbroken worden.

Het bedrag van de kredietovereenkomst mag pas aan de verkoper of de dienstverlener overgemaakt worden na kennisgeving aan de kredietgever van de levering van het goed of de verlening van de dienst.

De kennisgeving bedoeld in het tweede lid moet gebeuren door een geschrift, onder meer een leveringsbewijs, dat door de consument gedagtekend en ondertekend moet zijn.

De krachtens de kredietovereenkomst verschuldigde rente gaat eerst in op de dag van deze kennisgeving.

Art. 20

[Telkens een prijs geheel of ten dele zal worden betaald met behulp van een kredietovereenkomst waarbij de verkoper of dienstverlener als kredietgever of kredietbemiddelaar optreedt met het oog op het sluiten van deze kredietovereenkomst, kan de consument geen enkele verbintenis geldig aangaan ten aanzien van de verkoper of de dienstverlener, noch kan een betaling gedaan worden van de ene aan de andere, zolang de consument de kredietovereenkomst niet heeft ondertekend.]

Nietig is elk beding waarbij de consument zich verbindt, indien het krediet geweigerd wordt, de overeengekomen prijs contant te betalen.

[Art. 20bis

Wanneer de kredietovereenkomst op afstand het gefinancierde goed, verkocht op afstand, vermeldt of wanneer het kredietbedrag of het opgenomen bedrag rechtstreeks door de kredietgever aan de verkoper op afstand wordt gestort, kan de levering van het goed, in afwijking van de artikelen 16 en 20, eerste lid, plaats vinden [voor het sluiten van de kredietovereenkomst in zoverre deze laatste te gelegener tijd voor de levering, beschikt over de contractvoorwaarden en de informatie bedoeld in artikel 83quinquies, § 1, van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument].

Onverminderd artikel 45, § 2, is de kredietovereenkomst op afstand bedoeld in het eerste lid slechts voltrokken bij het verstrijken van de bedenkttermijn, [bedoeld in artikel 80 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument] en voor zover de consument zijn recht om af te zien niet heeft uitgeoefend. Tijdens die bedenkttermijn heeft de consument eveneens het recht om de kredietgever mee te delen dat hij van de kredietovereenkomst afziet[, zonder straffen of schadevergoedingen].

In afwijking van artikel 45, § 1, mag geen voorschot worden geëist voor het verstrijken van de bedenkttermijn, waarvan sprake in het vorige lid. De consument die niet van de verrichting afziet, moet het voorschot betalen uiterlijk binnen zeven werkdagen volgend op het verstrijken van de bedenkttermijn.]

Afdeling 2. Uitvoering van de kredietovereenkomst

Onderafdeling 1. Maximaal jaarlijks kostenpercentage

Art. 21

§ 1.

[De Koning bepaalt de methode tot vaststelling en, in voorkomend geval, tot aanpassing van de maximale jaarlijkse kostenpercentages en bepaalt het maximale jaarlijkse kostenpercentage in functie van het type, het bedrag en eventueel, de duur van het krediet.]

§ 2.

[Wanneer de berekening van het jaarlijkse kostenpercentage, bedoeld in artikel 1, 6°, het gebruik van veronderstellingen noodzaakt, kan de Koning eveneens, overeenkomstig de regels bedoeld in § 1, de maximale kredietkosten bepalen zoals onder meer de maximale debetrentevoet en, in voorkomend geval, de maximale terugkerende kosten en de maximale niet-terugkerende kosten bij een kredietopening.]

§ 3.

De krachtens dit artikel vastgestelde kostenpercentages en rentevoeten blijven hoe dan ook van toepassing tot aan hun herziening.

[Iedere verlaging van het maximale jaarlijkse kostenpercentage en, in voorkomend geval, van de maximale kredietkosten is van onmiddellijke toepassing op de lopende kredietovereenkomsten die, binnen de perken van deze wet, de veranderlijkheid van het jaarlijkse kostenpercentage of de debetrentevoet voorzien.]

Onderafdeling 2. Terugbetalingstermijn en vervroegde terugbetaling

Art. 22

[§ 1].

De Koning kan de maximale termijn voor de terugbetaling van het krediet bepalen, rekening houdend met het geleende bedrag en het type van het krediet.

[§ 2.

De kredietovereenkomsten van onbepaalde duur of met een looptijd van meer dan vijf jaar, die niet in de periodieke terugbetaling van kapitaal voorzien, moeten een termijn van nulstelling voorzien waarbinnen het totaal terug te betalen bedrag dient betaald te worden. De Koning kan een maximale nulstellingstermijn bepalen.

§ 3.

Indien de kredietovereenkomst, met toepassing van artikel 30, § 2, toestaat dat het jaalijkse kostenpercentage wordt aangepast, bepaalt de kredietovereenkomst dat bij aanpassing de consument het behoud van het termijnbedrag mag eisen, en eveneens de verlenging of de vermindering van de overeengekomen terugbetalingstermijn. De uitoefening van dit recht mag leiden tot overschrijding van de maximale terugbetalingstermijn bedoeld in § 1.

De kredietgever licht de consument uitdrukkelijk en voorafgaand aan het sluiten van de kredietovereenkomst over dit recht in.]

Art. 23

[§ 1.

De consument heeft te allen tijde het recht om geheel of gedeeltelijk het verschuldigd kapitaalsaldo vervroegd terug te betalen.

Hij brengt de kredietgever ten minste tien dagen voor de terugbetaling bij ter post aangetekende brief van zijn voornemen op de hoogte.

§ 2.

Bij een vervroegde terugbetaling mag in de kredietovereenkomst een vergoeding worden bedongen.

Wanneer de vervroegde terugbetaling geheel is, dient deze vergoeding berekend te worden tegen het overeengekomen jaarlijkse kostenpercentage van het krediet, op het verschuldigd blijvend saldo op datum van vervroegde terugbetaling. Zij mag niet meer bedragen dan:

- twee maanden van de totale kosten van het krediet voor kredietovereenkomsten met een kredietbedrag lager dan 7500 euro;
- drie maanden van de totale kosten van het krediet voor kredietovereenkomsten met een kredietbedrag gelijk aan of hoger dan 7500 euro.

§ 3.

Geen enkele vergoeding mag gevraagd worden:

1° indien, door toepassing van de artikelen 85, 86, 87, 91 of 92, de verplichtingen van de consument werden verminderd tot de prijs bij contante betaling of tot het ontleende bedrag;

2° in geval van terugbetaling in uitvoering van een verzekeringsovereenkomst die contractueel de terugbetaling van het krediet waarborgt.]

Onderafdeling 3. Tegenwerpbaarheid van de verweermiddelen

Art. 24

Wanneer de consument, met het oog op de aankoop van goederen of het verkrijgen van diensten, een kredietovereenkomst sluit met een andere persoon dan de leverancier van de goederen of de dienstverlener, kan hij, onder de hierna bepaalde voorwaarden, tegen de kredietgever de verweermiddelen inroepen, die hij kan inroepen tegen de leverancier van de goederen of de dienstverlener, indien de goederen of diensten die het voorwerp uitmaken van de kredietovereenkomst niet aan de voorwaarden van de desbetreffende overeenkomst voldoen.

De hierboven bedoelde verweermiddelen kunnen worden aangevoerd op voorwaarde dat er tussen de kredietgever en de leverancier van goederen of de verlener van diensten een vooraf bestaand

akkoord is, op grond waarvan uitsluitend door de kredietgever aan klanten van die leverancier van goederen of dienstverlener krediet beschikbaar wordt gesteld voor het verwerven van goederen of diensten bij deze laatsten en dat de consument zijn krediet verkrijgt krachtens dat vooraf bestaand akkoord.

Elk verweermiddel kan ten opzichte van de kredietgever slechts worden ingeroepen op voorwaarde dat:

1°) de consument bij een ter post aangetekende brief, de verkoper van het goed of de dienstverlener met het oog op de uitvoering van de overeenkomst in gebreke heeft gesteld, zonder dat hij genoegdoening heeft verkregen binnen een termijn van een maand vanaf de afgifte ter post van de aangetekende brief;

2°) de consument de kredietgever op de hoogte heeft gesteld dat wanneer hij van de verkoper van het goed of van de dienstverlener geen genoegdoening heeft bekomen, overeenkomstig het 1°, hij de nog verschuldigde betalingen op een geblokkeerde rekening zal storten. De Koning kan de regels voor de opening en de werking van de rekening vastleggen.

De intrest opgebracht door het in deposito gegeven bedrag wordt gekapitaliseerd.

Door het enkele feit van het deposito verkrijgt de kredietgever voor elke schuldvordering wegens de gehele of gedeeltelijke niet-nakoming van de verplichtingen door de consument een voorrecht op het tegoed van de rekening.

Over het in deposito gegeven bedrag kan niet worden beschikt dan ten bate van de ene of de andere partij, mits ofwel een schriftelijke overeenkomst, gesloten nadat het bedrag op de voorvermelde rekening werd geblokkeerd, ofwel een voor eensluidend verklaard afschrift van de uitgifte van een rechterlijke beslissing wordt voorgelegd. Die beslissing is uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande verzet of hoger beroep en zonder borgtocht, noch kantonnement.

Onderafdeling 4. Overdracht van de overeenkomst en van de vorderingen uit de kredietovereenkomst

Art. 25

De overeenkomst of de schuldvordering uit de kredietovereenkomst kan slechts worden overgedragen aan, of, na indeplaatsstelling slechts worden verworven door een op grond van deze wet erkende persoon, dan wel overgedragen worden aan of verworven worden door de Nationale Bank van België, het Herdisconterings- en Waarborginstituut, de kredietverzekeraars, de collectieve beleggingsinstellingen zoals die zijn gedefinieerd in Boek III van de wet van 4 december 1990 op de financiële verrichtingen en financiële markten, die de geëigende toelating hebben gekregen om dergelijke beleggingen uit te voeren, of andere daartoe door de Koning aangewezen personen.

Art. 26

Onverminderd het bepaalde in artikel 25 kan de overdracht of de indeplaatsstelling aan de consument niet worden tegengeworpen dan nadat hem hiervan bij een ter post aangetekende brief kennis is gegeven, behalve wanneer de onmiddellijke overdracht of indeplaatsstelling uitdrukkelijk is bepaald in het contract, en wanneer de identiteit van de overnemer of van de indeplaatsgestelde in [de kredietovereenkomst] is vermeld.

In dat geval, moet [de kredietovereenkomst] uitdrukkelijk vermelden: de naam, de voornaam of de vennootschapsnaam, de woonplaats of de maatschappelijke zetel van de persoon aan wie de overeenkomst is overgedragen, of die in de rechten gesteld is van de oorspronkelijke kredietgever.

Art. 27

Bij overdracht van of indeplaatsstelling voor de vordering uit de kredietovereenkomst, behoudt de consument tegenover de overnemer of de indeplaatsgestelde schuldeiser, de verweermiddelen, het beroep op de schuldvergelijking inbegrepen, die hij de [overdrager of de indeplaatssteller] kan tegenwerpen. Elk hiermee strijdig beding wordt voor niet geschreven gehouden.

[Onderafdeling 4bis. Gevolgen van de niet-uitvoering van de kredietovereenkomst door de consument] Vorige versie(s)

[Art. 27bis

§ 1.

Bij ontbinding van de kredietovereenkomst of bij verval van de termijnbepaling wegens de niet-uitvoering door de consument van zijn verbintenissen mag aan de consument geen andere betaling gevraagd worden dan die hieronder vermeld:

- het verschuldigd blijvende saldo;
- het bedrag van de vervallen en niet-betaalde totale kosten van het krediet;
- het bedrag van de overeengekomen nalatigheidsintrest berekend op het verschuldigd blijvende saldo;
- de overeengekomen straffen of schadevergoedingen voor zover ze worden berekend op het verschuldigd blijvende saldo en beperkt worden tot de volgende maximumbedragen:
 - ten hoogste 10 % van de schijf van het verschuldigd blijvende saldo [tot 7500 euro];
 - ten hoogste 5 % van de schijf van het verschuldigd blijvende saldo boven [7500 euro].

§ 2.

Bij eenvoudige betalingsachterstand die geen ontbinding van de overeenkomst noch een verval van de termijnbepaling met zich brengt, mag aan de consument geen andere betaling gevraagd worden dan die hieronder vermeld:

- het vervallen en niet-betaalde kapitaal;
- het bedrag van de vervallen en niet-betaalde totale kosten van het krediet;
- het bedrag van de overeengekomen nalatigheidsintrest berekend op het vervallen en niet-betaalde kapitaal;
- de overeengekomen kosten voor de maanbrieven en de brieven voor ingebrekestelling, a rato van één verzending per maand. Deze kosten bestaan uit een forfaitair maximumbedrag van [7,50 euro], vermeerderd met de op het ogenblik van de verzending geldende portokosten. De Koning kan dat forfaitair bedrag aanpassen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen.

[Wanneer de overeenkomst wordt opgezegd, overeenkomstig artikel 58, § 3, of een einde heeft genomen en de consument zijn verplichtingen niet is nagekomen drie maanden na het ter post afgeven van een aangetekende brief tot ingebrekestelling, mag aan de consument geen andere betaling gevraagd worden dan die hieronder vermeld:

- het vervallen en niet-betaalde kapitaal;
- het bedrag van de vervallen en niet-betaalde totale kosten van het krediet;- het bedrag van de overeengekomen nalatigheidsintrest berekend op het vervallen en niet-betaalde kapitaal;
- de overeengekomen straffen of schadevergoedingen binnen de grenzen en maximumbedragen bedoeld bij § 1.]

§ 3.

De overeengekomen nalatigheidsintrestvoet mag voor de kredietopeningen niet hoger liggen dan de laatste toegepaste debetrentevoet en voor andere kredietovereenkomsten niet hoger dan het laatste overeengekomen jaarlijkse kostenpercentage, verhoogd met een coëfficiënt van hoogstens 10 %.

Indien de laatste toegepaste debetrentevoet of het overeengekomen jaarlijkse kostenpercentage 0 % bedraagt, mag de overeengekomen nalatigheidsintrestvoet de wettelijke interestvoet niet overschrijden.

§ 4.

Elke betaling gevraagd overeenkomstig de §§ 1 en 2 moet omstandig omschreven en verklaard worden in een document dat gratis aan de consument overhandigd wordt.

[Een nieuw document dat de bedragen verschuldigd bij toepassing van §§ 1 en 2 omstandig omschrijft en verklaart, moet ten hoogste drie keer per jaar gratis worden ter beschikking gesteld aan de consument die hierom vraagt.]

De Koning kan bepalen welke vermeldingen dat document moet bevatten en kan een afrekeningsmodel opleggen.

§ 5.

Bij ontbinding van de overeenkomst of bij verval van de termijnbepaling mag, in afwijking van artikel 1254 van het Burgerlijk Wetboek, iedere betaling gedaan door de consument, de borg of de steller van een persoonlijke zekerheid, eerst toegerekend worden op het bedrag van de nalatigheidsinteressen of andere straffen en schadevergoedingen nadat het verschuldigd blijvende saldo en de totale kosten van het krediet zijn betaald.]

Onderafdeling 5. Onrechtmatige bedingen

Art. 28

[Verboden is en als niet geschreven wordt beschouwd elk beding dat, ingeval de consument zijn verbintenissen niet uitvoert, straffen of schadevergoedingen oplegt waarin deze wet niet voorziet.]

Art. 29

[Elk beding dat voorziet in het verval van de termijnbepaling of in een uitdrukkelijke ontbindende voorwaarde, is verboden en wordt als niet geschreven beschouwd, tenzij:]

1°) ingeval de consument ten minste twee termijnen of een bedrag gelijk aan 20 pct. van de totale terug te betalen som niet heeft betaald en hij één maand na het ter post afgeven van een aangetekende brief tot ingebrekestelling zijn verplichtingen niet is nagekomen. Die regels moeten door de kredietgever bij de consument in herinnering worden gebracht bij de ingebrekestelling;

2°) ingeval de consument het lichamelijk roerend goed vervreemdt vóór het betalen van de prijs, of het gebruikt in strijd met de bedongen voorwaarden van de overeenkomst, [terwijl de kredietgever zich, in overeenstemming met artikel 14, § 3, 4°, de eigendom ervan had voorbehouden of er, overeenkomstig de regelen inzake financieringshuur, nog geen eigendomsoverdracht heeft plaatsgevonden;]

[3°) ingeval de consument het kredietbedrag bedoeld in de artikelen 60bis en 60ter overschrijdt, en hij, een maand na het ter post afgeven van een aangetekende brief houdende ingebrekestelling, zijn verplichtingen niet is nagekomen. Die regels moeten door de kredietgever aan de consument in herinnering worden gebracht bij de ingebrekestelling.]

Art. 30

[§ 1.

Behoudens de uitzonderingen bedoeld in deze wet wordt elk beding dat er toe strekt de voorwaarden van de kredietovereenkomst te wijzigen voor niet geschreven gehouden.

§ 2.

Onverminderd het bepaalde in artikel 21, §§ 1 en 3, kunnen kredietovereenkomsten met een terugbetalingstermijn van meer dan vijf jaar bepalen dat het jaarlijkse kostenpercentage kan worden aangepast overeenkomstig de regelen gesteld in en krachtens artikel 9 van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet. Het in dat artikel 9 vermelde begrip "vestigingsakte" moet dan worden gelezen als "kredietovereenkomst".]

Art. 31

[§ 1.

Het is de kredietgever en de kredietbemiddelaar verboden om, onverminderd de toepassing van § 4, de consument te verplichten in het raam van het sluiten van een kredietovereenkomst een andere overeenkomst te ondertekenen bij de kredietgever, de kredietbemiddelaar of een door hen aangewezen derde.

§ 2.

Het is de kredietgever en de kredietbemiddelaar eveneens verboden om bij het sluiten van een kredietovereenkomst, van de consument te bedingen om het ontleende kapitaal, geheel of gedeeltelijk, in pand te geven, of om het, geheel of gedeeltelijk, te bestemmen als deposito of voor de aankoop van effecten of andere financiële instrumenten.

§ 3.

Het stelsel van reconstitutie van het kapitaal, zoals bedoeld in artikel 5, 2°, van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet, is verboden.

§ 4.

Wanneer de kredietovereenkomst gepaard gaat met het sluiten van een schuldsaldoverzekering die het overlijdensrisico dekt, van een verzekering werkverlies, ziekte of arbeidsongeschiktheid, teneinde de terugbetaling van het krediet te waarborgen, en een der begunstigden is de kredietgever, de kredietbemiddelaar of de kredietverzekeraar, dan moeten de desbetreffende kosten opgenomen worden in de totale kosten van het krediet. De Koning kan, conform artikel 21, § 1, het maximaal jaarlijks kostenpercentage voor deze overeenkomsten vastleggen. Dit lid is niet van toepassing op de kredietovereenkomsten die betrekking hebben op kredietbedragen hoger dan 5000 euro. De Koning kan dit bedrag aanpassen.

Het eerste lid is niet van toepassing indien de verzekeringsovereenkomst wordt gesloten na het sluiten van de kredietovereenkomst en op het uitdrukkelijk verzoek van de consument. Het bewijs van dat verzoek komt toe aan de kredietgever en kan alleen geleverd worden door een van de verzekeringsovereenkomst onderscheiden geschrift en na het sluiten van de kredietovereenkomst.

De kredietovereenkomst mag met geen enkele andere verzekeringsovereenkomst van personen gepaard gaan.

§ 5.

Elk beding strijdig met dit artikel wordt voor niet geschreven gehouden.]

Art. 32

Voor niet geschreven wordt gehouden elk beding in een kredietovereenkomst, waarbij wordt bepaald dat de consument geldig betaalt door het in betaling geven van de goederen welke hij met aanwending van de zaak of dienst, die het voorwerp zijn van de kredietovereenkomst, door zijn arbeid, werk of bedrijvigheid voortbrengt.

Art. 33

In het raam van een kredietovereenkomst is het de consument, of, desgevallend, de borg of de steller van een persoonlijke zekerheid verboden, op een wisselbrief of orderbriefje de betaling te beloven of te waarborgen van de verbintenissen die hij naar aanleiding van een kredietovereenkomst heeft aangegaan. Het is eveneens verboden een cheque te laten ondertekenen als zekerheid van de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van het verschuldigde bedrag.

[Art. 33bis

Wanneer de consument reeds sommen gelijk aan ten minste 40 % heeft betaald van de prijs bij contante betaling van een goed dat het voorwerp is, hetzij van een beding van eigendomsvoorbehoud, hetzij van een pandbelofte met onherroepelijke volmacht, kan dit goed niet worden teruggenomen dan op grond van een gerechtelijke beslissing, of van een schriftelijke overeenkomst, gesloten na een ingebrekestelling bij ter post aangetekend schrijven. Artikel 54, § 1, blijft van toepassing.

De kredietgever moet binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de verkoopsdatum van het gefinancierde goed de verkregen prijs ter kennis brengen van de consument en hem het teveel gestorte terugstorten. In geen geval mag een lastgeving of een akkoord gesloten met het oog op de terugname van een goed gefinancierd door een kredietovereenkomst leiden tot een ongerechtvaardigde verrijking.]

Onderafdeling 6. Persoonlijke zekerheidsstelling

Art. 34

De borgtocht en, desgevallend, elke andere vorm van persoonlijke zekerheid voor de verbintenissen die voortvloeien uit een kredietovereenkomst moeten het bedrag dat gewaarborgd is nauwkeurig vermelden; de borgtocht en, desgevallend, de persoonlijke zekerheid gelden enkel voor dit bedrag, eventueel verhoogd met de nalatigheidsintresten[, met uitsluiting van alle andere boetes of kosten van niet-uitvoering]. De kredietgever dient hiertoe voorafgaandelijk en gratis aan de borg en, desgevallend, aan de steller van een persoonlijke zekerheid een exemplaar van [...] het kredietcontract te overhandigen.

De kredietgever dient de borg en, desgevallend, de steller van een persoonlijke zekerheid in kennis te stellen van de totstandkoming van de kredietovereenkomst, alsmede hem voorafgaandelijk op de hoogte te stellen van elke wijziging van deze overeenkomst.

[Voor de kredietovereenkomsten gesloten voor een onbepaalde duur kan door de kredietgever slechts een borgtocht of een persoonlijke zekerheid worden gevraagd voor een periode van vijf jaar. Deze periode kan slechts hernieuwd worden bij afloop en met het uitdrukkelijk goedvinden van de borg of de persoon die een persoonlijke zekerheid heeft gesteld.]

Art. 35

De kredietgever verwittigt de borg en, desgevallend, de steller van een persoonlijke zekerheid wanneer de consument twee betalingen of minstens een vijfde van de totale te betalen som achterstaat. Hij geeft hem kennis van de toegekende betalingsfaciliteiten en deelt hem vooraf elke wijziging van de oorspronkelijke kredietovereenkomst mee.

Art. 36

In afwijking van artikel 2021 van het Burgerlijk Wetboek kan de kredietgever de borg en, desgevallend, de steller van een persoonlijke zekerheid dan eerst aanspreken wanneer de consument ten minste twee termijnen of een bedrag gelijk aan 20 pct. van de totale terug te betalen som of de laatste termijn niet betaald heeft en, nadat de kredietgever de consument bij een ter post aangetekende brief in gebreke heeft gesteld, de consument een maand na het ter post afgeven van de aangetekende brief zijn verplichtingen niet is nagekomen.

Art. 37

§ 1.

Elke afstand van rechten betreffende de bedragen bepaald in artikel 1410, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek, gedaan in het raam van een kredietovereenkomst beheerst door deze wet, is onderworpen aan de bepalingen van de artikelen 27 tot 35 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers [en kan slechts uitgevoerd en aangewend worden tot beloop van de op de dag van de kennisgeving van de overdracht krachtens de kredietovereenkomst opeisbare bedragen.]

§ 2.

De inkomsten of het loon van de minderjarigen, ontvoogd of niet, zijn niet vatbaar voor overdracht en beslag uit hoofde van kredietovereenkomsten.

Onderafdeling 7. Toestaan van betalingsfaciliteiten

Art. 38

§ 1.

[De vrederechter kan] betalingsfaciliteiten, die hij bepaalt, toestaan aan de consument wiens financiële toestand is verslechterd.

Wanneer het toestaan van betalingsfaciliteiten de kosten van de kredietovereenkomst verhoogt, bepaalt de vrederechter het deel dat door de consument moet worden gedragen.

[De rechter kan aan de consument uitstel oferschikking van betaling van de schulden bedoeld in artikel 27bis, §§ 1 en 2, toekennen, zelfs wanneer de kredietgever een clause als bedoeld in artikel 29 toepast of de toepassing ervan eist.]

§ 2.

In afwijking van de artikelen 2032, 4°, en 2039 van het Burgerlijk Wetboek, moet de borg, en, desgevallend, elke steller van een persoonlijke zekerheid, zich houden aan het door de vrederechter aan de consument toegestane betalingsfaciliteitenplan.

§ 3.

Wanneer de borg en, desgevallend, de steller van een persoonlijke zekerheid, door de schuldeiser in betaling worden aangesproken, kunnen zij de vrederechter om het toestaan van betalingsfaciliteiten verzoeken, volgens dezelfde voorwaarden en modaliteiten als bepaald door de artikelen 1337bis tot 1337octies van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het toestaan van betalingsfaciliteiten aan de consument inzake consumentenkrediet.

Onderafdeling 8. Invordering van schuld

Art. 39

[...]

Hoofdstuk IV. Bijzondere regelen voor bepaalde kredietovereenkomsten

Bijzondere kredietovereenkomsten, algemeen

Afdeling 1. Verkoop op afbetaling

Art. 40

Onverminderd de bepalingen van artikel 5 moet elke reclame betreffende de prijs van een op afbetaling aangeboden lichamenlijk roerend goed of dienst vermelden:

- 1°) de prijs bij contante betaling;
- 2°) de totale prijs op afbetaling;
- 3°) het bedrag van het voorschot;
- 4°) het aantal, het bedrag en de periodiciteit van de betalingen.

Art. 41

Onverminderd de bepalingen van artikel 14, vermeldt [de overeenkomst] voor een verkoop op afbetaling:

- 1°) de prijs waartegen het lichamenlijk roerend goed of de dienst contant kan worden verkregen;
- 2°) de totale prijs op afbetaling;
- 3°) het bedrag van het voorschot;
- 4°) het aantal, het bedrag alsook de periodiciteit of de opeenvolgende vervaldagen van de onder 5°) bedoelde betalingen;
- 5°) het totaal bedrag der gespreide betalingen buiten het voorschot;
- 6°) de totale kosten van het krediet;
- 7°) [de nauwkeurige termijn tussen de datum van levering van het goed of de prestatie van de dienst en de datum van de eerste betaling;]
- 8°) de mogelijkheid om op elk ogenblik vervroegd terug te betalen en de voorwaarden [bedoeld in artikel 23, § 1][...].

Art. 42

[...]

Art. 43

[...]

Art. 44

[...]

Art. 45

§ 1.

[De kredietgever moet bij de ondertekening van de overeenkomst een voorschot ontvangen dat niet minder mag bedragen dan 15 % van de aankoopprijs bij contante betaling.]

§ 2.

In afwijking van artikel 1583 van het Burgerlijk Wetboek is geen enkele verkoop op afbetaling voltrokken zolang het voorschot bedoeld in § 1 niet is betaald.

§ 3.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, een hoger percentage dan het in § 1 bepaalde opleggen.

Art. 46

[...]

Afdeling 2. Financieringshuur

Art. 47

De financieringshuur heeft een welbepaalde duur. Met de eigendomsoverdracht of de lichte van de koopoptie komt er een einde aan de kredietverrichting.

[De kredietgever verwittigt de consument bij een ter post aangetekende brief dat hij de mogelijkheid heeft de koopoptie te lichten een maand voor de laatste hiertoe overeengekomen datum. Wanneer de koopoptie niet wordt gelicht of de eigendomsoverdracht niet plaats vindt kan de financieringshuur slechts omgezet worden in huur middels het sluiten van een huurcontract.]

Art. 48 Onverminderd de bepalingen van artikel 5 moet elke reclame inzake de prijs van een lichamenlijk roerend goed dat in financieringshuur wordt aangeboden, het volgende vermelden:

1°) [...] de prijs bij contante betaling;

2°) [het totale bedrag van de betalingen zoals bedoeld in artikel 49, § 3, 2°;]

3°) het aantal, het bedrag en de periodiciteit van de betalingen.

Art. 49

[§ 1.

Inzake financieringshuur is het kredietbedrag, bedoeld in artikel 14, § 2, 4°, de contante prijs van het lichamenlijk roerend goed, verminderd met het BTW-bedrag, dat in financieringshuur wordt aangeboden. De prijs van bijkomende dienstverrichtingen is, wanneer die ter financiering worden aangeboden, verminderd met het BTW-bedrag en onverminderd de toepassing van artikel 31, eveneens begrepen in het kredietbedrag. In dat geval vermeldt het contract ook de prijs van de samenstellende delen van het kredietbedrag.

§ 2.

Indien een financieringshuur een of meerdere tijdstippen voorziet waarop een koopoptie kan gelicht worden, moet de kredietovereenkomst ook telkens de overeenstemmende residuele waarden vermelden.

Indien deze residuele waarden niet kunnen bepaald worden bij het sluiten van de kredietovereenkomst dan moet het contract parameters vermelden die de consument moeten toelaten bij het lichten van de koopoptie deze residuele waarden te bepalen.

De Koning kan deze parameters en hun gebruik bepalen.

§ 3.

Onverminderd de bepalingen van artikel 14, vermeldt de overeenkomst van financieringshuur:

1° de contante prijs van het lichamelijk roerend goed en, in voorkomend geval, de contante prijs van elke bijkomende dienstverrichting;

2° het totale bedrag van de betalingen te verrichten door de consument, met inbegrip van de te betalen residuele waarde van het goed bij het lichten van de koopoptie. Indien de koopoptie op verschillende tijdstippen kan worden gelicht vermeldt de kredietovereenkomst het totale bedrag van de betalingen op het ogenblik dat de optie de eerste en de laatste maal wordt gelicht. Indien bij het sluiten van de kredietovereenkomst de residuele waarde slechts kan worden bepaald met behulp van parameters, moet de kredietovereenkomst, enerzijds, het totale bedrag van de betalingen vermelden, anderzijds, de minimale en maximale residuele waarde berekend op basis van deze parameters die de consument moet betalen bij het lichten van de koopoptie;

3° het aantal, het bedrag en de periodiciteit van de betalingen;

4° de nauwkeurige termijn tussen de datum van levering van het goed en de datum van de eerste betaling;

5° in voorkomend geval, het bedrag van de zekerheid en de verplichting vanwege de kredietgever om de financiële opbrengst van het tot zekerheid gestelde deposito ter beschikking van de consument te stellen;

6° de mogelijkheid om op elk ogenblik vervroegd terug te betalen [en de voorwaarden bedoeld in artikel 23, § 1].]

Art. 50

[...]

Art. 51

[...]

Art. 52

[...]

Art. 53

Indien de verhuurder vanwege de consument een zakelijke zekerheid vraagt, kan deze niet worden gesteld dan bij wege van een deposito tot zekerheid in de vorm van een termijnrekening, daartoe op naam van de consument geopend bij een kredietinstelling.

De intrest opgebracht door het aldus in deposito gegeven bedrag wordt gekapitaliseerd.

De verhuurder heeft een bijzonder voorrecht op het saldo van de in het eerste lid bedoelde rekening, voor elke schuldvordering wegens niet-nakoming van de financieringshuurovereenkomst.

Over het saldo kan niet worden beschikt dan op grond van een beslissing van de rechter of van een schriftelijk akkoord gesloten na wanprestatie of na uitvoering van de overeenkomst. Die beslissing is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande verzet of hoger beroep en zonder borgtocht noch kantonnement.

Art. 54

§ 1.

Wanneer de consument 40 pct. of meer van de prijs bij contante betaling van een lichamenlijk roerend goed betaald heeft, kan hij slechts eisen het bezit van het goed te bewaren op grond van een uitdrukkelijk akkoord tussen de partijen, gesloten na de totstandkoming van de kredietovereenkomst of bij beschikking van de rechter.

§ 2.

In geen geval mag de terugname van het goed leiden tot een ongerechtvaardigde verrijking.

Afdeling 3. Lening op afbetaling

Art. 55

Onverminderd het bepaalde in artikel 5, dient elke reclame voor een lening op afbetaling die verwijst naar een bepaald bedrag of naar een jaarlijks kostenpercentage, het toepasselijke jaarlijkse kostenpercentage, de duur van de overeenkomst en het bedrag waarop voormelde voorwaarden van toepassing zijn, te vermelden.

Art. 56

Onverminderd de bepalingen van artikel 14, vermeldt [de overeenkomst van] lening op afbetaling:

1°) [...]

2°) de totale kosten van de lening;

3°) het totaal bedrag van de betalingen;

4°) het aantal, het bedrag en de periodiciteit van de betalingen;

5°) [de nauwkeurige termijn tussen enerzijds de datum van terbeschikkingstelling van het kredietbedrag aan de consument of, in voorkomend geval, de datum van levering bedoeld in artikel 19 van het goed of de prestatie van de dienst en, anderzijds, de datum van de eerste betaling;]

6°) de mogelijkheid om op elk ogenblik vervroegd terug te betalen en de voorwaarden [bedoeld in artikel 23, § 1][...].

Afdeling 4. Kredietopeningen

Art. 57

Onverminderd de bepalingen van artikel 5, § 2, moet elke reclame met betrekking tot een kredietopening, die een intrestvoet vermeldt of enig ander cijfer dat verwijst naar de kosten van het krediet, de debetrente enerzijds en de gebeurlijke terugkerende en niet-terugkerende kosten anderzijds afzonderlijk vermelden.

Art. 58

§ 1.

[De bepalingen van artikel 14, met uitzondering van § 3, eerste lid, 3°, zijn eveneens van toepassing op de kredietopening.]

§ 2.

Naast de vermeldingen bedoeld in § 1, moet [de overeenkomst] vermelden:

1°) [de debetrentevoet op jaarbasis];

2°) desgevallend, de niet-terugkerende kosten verbonden aan de opening of de verlenging van het krediet;

3°) desgevallend, de terugkerende kosten;

4°) het recht van de kredietgever de debetrente te wijzigen, wanneer de kredietgever zich dit recht voorbehoudt overeenkomstig artikel 60;

5°) de vermelding: "Buiten de debetrente en de kosten die uitdrukkelijk in de overeenkomst zijn bepaald, mogen geen kosten noch vergoedingen worden geëist, de bedongen vergoedingen bij niet-uitvoering van de overeenkomst uitgezonderd.";

6°) indien over het krediet door middel van een kaart of titel kan worden beschikt, de regelen toepasselijk in geval van verlies, diefstal of onrechtmatig gebruik van de kaart of titel, evenals, desgevallend, het maximum bedrag ten belope waarvan de consument het risico draagt voortvloeiend uit onrechtmatig gebruik ervan door een derde.

§ 3.

Voor de kredietopeningen gesloten voor een onbepaalde duur moet [de overeenkomst] vermelden dat elk van beide partijen de overeenkomst kan opzeggen bij een ter post aangetekende brief met een opzeggingstermijn van drie maanden. De termijn van drie maanden begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin de aangetekende opzeggingsbrief bij de post werd afgegeven.

[§ 4.

Artikel 3, § 1, 4°, geldt niet voor overschrijdingen van het bedrag of de looptijd van kredietopeningen.]

Art. 59

[§ 1.

Voor elke kredietopening, stuurt de kredietgever elke maand een overzicht waarop hij vermeldt:

1° de juiste periode waarop het rekeningoverzicht betrekking heeft;

2° de opgenomen bedragen en hun data;

3° in voorkomend geval, het verschuldigd blijvend saldo van het voorgaand overzicht en de datum;

4° de datum en het bedrag van de verschuldigde kosten;

5° de datum en het bedrag van de betalingen verricht door de consument;

6° de laatst overeengekomen debetrentevoet op jaarbasis;

7° de datum en het totaal bedrag van de verschuldigde interesten;

8° in voorkomend geval, het minimaal te betalen bedrag;

9° in voorkomend geval, het nieuwe verschuldigd blijvend saldo;

10° het nieuwe totaal verschuldigde bedrag.

De valutadata van de kredietopnemingen verricht door de consument en van de betalingen ontvangen door de kredietgever zijn, in voorkomend geval, onderworpen aan de toepassing van de wet van 10 juli 1997 betreffende de valutadatum van bankverrichtingen.

§ 2.

Wanneer de kredietgever gebruik maakt van de mogelijkheid vermeld in artikel 60 om de debetrentevoet te wijzigen, moet de consument hiervan, op duidelijke en voorafgaandelijke wijze worden ingelicht, evenals van het nieuwe jaarlijkse kostenpercentage dat er uit voortvloeit, aan de hand van een rekeningoverzicht.

§ 3.

Wanneer de kredietgever over inlichtingen beschikt waaruit hij kan afleiden dat de consument niet langer in staat zal zijn zijn verbintenissen na te komen kan hij de kredietopnemingen opschorten, mits hij, op straffe van nietigheid, zijn behoorlijk met redenen omklede beslissing onverwijld bij ter post aangetekende brief aan de consument heeft betekend.]

Art. 60

[De kredietopening kan bepalen dat de debetrentevoet kan worden gewijzigd.]

Wanneer de wijziging van de rentevoet meer dan 25 pct. bedraagt van de aanvankelijk of voorheen overeengekomen rentevoet en in het geval van overeenkomsten gesloten voor een termijn van meer dan een jaar, dan heeft de consument de mogelijkheid de overeenkomst op te zeggen binnen een termijn van drie maanden vanaf de kennisgeving overeenkomstig de regels vermeld in artikel 58, § 3. Elk hiermee strijdig beding in de overeenkomst is nietig.

[Art. 60bis § 1.

De overschrijding van het kredietbedrag is verboden. De kredietgever moet dit verbod vermelden in de overeenkomst.

Indien er desondanks een overschrijding plaats vindt, moet de kredietgever de kredietopnemingen opschorten en de terugstorting van de overschrijding binnen een termijn van maximaal vijfenveertig dagen te rekenen vanaf de dag van de overschrijding eisen.

In dat geval kunnen slechts de uitdrukkelijk overeengekomen en door deze wet geoorloofde verwijlinteressen en kosten worden gevraagd. De verwijlinteressen moeten worden berekend op de overschrijding.

§ 2.

In geval de consument de verplichtingen die voortvloeien uit de vorige paragraaf niet nakomt, moet de kredietgever hetzij een einde stellen aan de overeenkomst binnen de perken van artikel 29, 3°, hetzij bij wege van schuldvernieuwing een nieuwe overeenkomst met een verhoogd kredietbedrag opmaken met eerbiediging van alle bepalingen van de wet.]

[Art. 60ter

De kredietgever kan, op voorafgaandelijk en uitdrukkelijk verzoek van de consument, schriftelijk en tegen de laatst toegepaste debetrentevoet, met uitsluiting van iedere boete, vergoeding of verwijlinterest, een tijdelijke overschrijding van het kredietbedrag toestaan voor een maximale looptijd van vijfenveertig dagen.

Indien de overschrijding bij het verstrijken van de periode, bedoeld in het eerste lid, niet is aangezuiverd moet de kredietgever de kredietopnemingen opschorten en hetzij een einde stellen aan de overeenkomst binnen de perken van artikel 29, 3°, hetzij bij wege van schuldvernieuwing een nieuwe overeenkomst met een verhoogd kredietbedrag opmaken met eerbiediging van alle bepalingen van de wet.]

Art. 61

[...]

Hoofdstuk V. Kredietbemiddelaars

Afdeling 1. Kredietbemiddelaars bij het sluiten van een kredietovereenkomst

Art. 62

Als kredietbemiddelaar bepaald bij artikel 1, 3°, worden onder andere beschouwd:

1°) de kredietagent: elke kredietbemiddelaar die de bevoegdheid heeft kredietovereenkomsten te sluiten in naam en voor rekening van een kredietgever, en die uitsluitend in naam van die kredietgever tussenkomt voor de kredietvormen die toegepast worden door die kredietgever;

2°) de kredietmakelaar: elke kredietbemiddelaar die gewoonlijk, hoofdzakelijk of bijkomenderwijze, bij het sluiten van een kredietovereenkomst bemiddelt in het raam van zijn handels- of beroepsactiviteiten. De kredietmakelaar bemiddelt bij het sluiten van kredietovereenkomsten aangeboden door één of meerdere kredietgevers.

Art. 63

§ 1.

Elke kredietbemiddelaar moet de consument op de hoogte brengen van zijn hoedanigheid van kredietbemiddelaar, alsook van de aard en de draagwijdte van zijn bevoegdheden, zowel in zijn reclame als in de documenten bestemd voor het cliënteel.

§ 2.

De informatie bedoeld in § 1, heeft onder meer betrekking op de hoedanigheid van kredietmakelaar of kredietagent.

§ 3.

De kredietbemiddelaar mag enkel bemiddelen voor kredietovereenkomsten met erkende kredietgevers.

[Iedere bemiddeling voor een kredietovereenkomst met behulp van of in de hoedanigheid van een onderagent is verboden, behalve indien de kredietbemiddelaar zelf een erkende of geregistreerde kredietgever is.]

§ 4.

De kredietmakelaar mag zijn activiteit slechts onder zijn eigen naam uitoefenen.

§ 5.

De kredietagent geeft in alle documenten bestemd voor het cliënteel de elementen ter identificatie van de kredietgever aan.

Art. 64

[§ 1.

De kredietbemiddelaar kan geen kredietaanvraag indienen voor een consument waarvoor hij, gelet op de inlichtingen waarover hij beschikt of zou moeten beschikken, onder meer op basis van de

inlichtingen bedoeld in artikel 10, van oordeel is dat de consument duidelijk niet in staat zal zijn de verplichtingen voortvloeiend uit de kredietovereenkomst, na te komen.

§ 2.

De kredietbemiddelaar mag de kredietaanvragen niet opsplitsen. Hij moet aan de kredietgever de noodzakelijke inlichtingen bedoeld in artikel 10 mededelen.

§ 3.

Eenieder die optreedt als kredietbemiddelaar moet alle aangezochte kredietgevers in kennis stellen van het bedrag van de andere kredietovereenkomsten welke hij heeft aangevraagd of ontvangen ten behoeve van dezelfde consument gedurende twee maanden voorafgaand aan het indienen van iedere nieuwe kredietaanvraag.]

Art. 65

§ 1.

De kredietbemiddelaar mag van de consument die om zijn bemiddeling heeft verzocht, geen enkele vergoeding in welke vorm ook, rechtstreeks of onrechtstreeks ontvangen.

§ 2.

De kredietbemiddelaar heeft slechts recht op een commissie voor de kredietovereenkomsten die met zijn bemiddeling geldig en volgens de vormregels zijn tot stand gekomen.

§ 3.

Volgens de regels door de Koning bepaald, moet de uitbetaling van de commissie ten minste voor de helft worden gespreid naargelang van de aard van het krediet en van de duur ervan.

§ 4.

Wanneer een kredietovereenkomst wordt gesloten met het oog op de volledige, vervroegde terugbetaling van een vroegere kredietovereenkomst, is geen commissie verschuldigd zo dezelfde kredietbemiddelaar voor beide overeenkomsten heeft bemiddeld.

Deze bepaling is niet van toepassing bij een betekenisvolle vermindering van het jaarlijkse kostenpercentage van de nieuwe overeenkomst ten aanzien van de vroegere kredietovereenkomst.

Art. 66

Voor de gelden die de kredietgever aan de kredietbemiddelaar heeft overgemaakt ter uitvoering van de kredietovereenkomst, blijft hij instaan tot deze volledig zijn uitbetaald aan de consument of aan een door de consument aangewezen derde.

Afdeling 2. Kredietbemiddelaars bij het uitvoeren van een kredietovereenkomst

Art. 67

De schuldbemiddeling is verboden, behalve:

1°) wanneer zij wordt verricht door een advocaat, een ministerieel ambtenaar of een gerechtelijk mandataris in de uitoefening van zijn beroep of zijn ambt;

2°) wanneer zij wordt verricht door overheidsinstellingen of door particuliere instellingen die daartoe door de bevoegde overheid zijn erkend.

Hoofdstuk VI. Verwerking van persoonsgegevens betreffende het consumentenkrediet

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 68

[De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de al dan niet geautomatiseerde verwerkingen van persoonsgegevens die bestemd zijn om door derden te worden geraadpleegd.]

Art. 69

§ 1.

[Persoonsgegevens mogen slechts worden verwerkt voor duidelijk in deze wet omschreven en gerechtvaardigde doeleinden én voor zover ze relevant, aangepast en niet overdreven zijn om de financiële toestand en de solvabiliteit van de consument te beoordelen.]

§ 2.

[...]

§ 3.

Met uitsluiting van alle andere, mogen slechts worden verwerkt de gegevens betreffende de identiteit van de consument, het bedrag en de duur van de kredieten, de periodiciteit van de betalingen, de gebeurlijk toegestane betalingsfaciliteiten, de betalingsachterstanden, alsook de identiteit van de kredietgever. Dit laatste gegeven mag uitsluitend aan de [verantwoordelijke voor de verwerking] en aan de consument worden medegedeeld tenzij het betalingsachterstanden betreft.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de inhoud van de gegevens bedoeld in het voorgaande lid bepalen.

In afwijking van de bepalingen van het eerste lid kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit:

1°) bepalen welke categorieën van strafrechtelijke veroordelingen, die tegen de consument zijn uitgesproken, mogen worden verwerkt voor zover deze daarvan voorafgaandelijk en schriftelijk is kennis gegeven;

2°) de natuurlijke personen en privaat- of publiekrechtelijke rechtspersonen aanwijzen welke de verwerking van de gegevens, zoals bedoeld in het 1°, mogen uitvoeren;

3°) de bijzondere voorwaarden en modaliteiten vaststellen welke voor deze verwerking moeten worden in acht genomen.

§ 4.

De persoonsgegevens mogen slechts aan de volgende personen worden medegedeeld:

1°) de natuurlijke personen of rechtspersonen erkend met toepassing van deze wet;

2°) de ondernemingen bedoeld door het koninklijk besluit nr. 225 van 7 januari 1936 tot reglementering van de hypothecaire leningen en tot inrichting van de controle op de ondernemingen van hypothecaire leningen [evenals de hypotheekondernemingen bedoeld door de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet];

3°) de personen die door de Koning zijn toegelaten om kredietverzekeringsverrichtingen uit te voeren met toepassing van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen;

4°) de Commissie voor het Bank- en Financiewezen, binnen de uitvoering van haar opdracht;

[5°) de rechtspersonen die betaalkaarten ter beschikking stellen van de consument voor de aankoop of de huur van goederen of diensten die niet door de uitgever van de kaart zelf, rechtstreeks of onrechtstreeks, aangeboden of gecommercialiseerd worden.

De Koning bepaalt aan welke voorwaarden deze personen moeten beantwoorden om als uitgever van betaalkaarten mededeling van de gegevens te ontvangen alsook de raadplegingsmodaliteiten;]

[6°) de verenigingen van personen of instellingen bedoeld in 1° tot 3°, en 5°, van dit lid die hiertoe erkend werden door de Minister van Economische Zaken onder de volgende voorwaarden:

a) [de rechtspersoonlijkheid bezitten;]

b) gesticht zijn met een oogmerk dat ieder winstgevend doel uitsluit en enkel opgericht zijn met het oog op het beschermen van de professionele belangen van zijn leden;

c) samengesteld zijn uit leden die geen administratieve of strafrechtelijke sanctie hebben opgelopen zoals bedoeld in artikel 78 van deze wet;

d) [...]

De Minister van Economische Zaken doet uitspraak over de erkenningsaanvraag overeenkomstig de in artikel 75, § 7, eerste tot derde lid, bedoelde procedure en kan, na ontvangst van het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bedoeld in artikel 72 van deze wet, de erkenning opschorten of intrekken van personen die niet meer aan de bovenvermelde voorwaarden voldoen of die de verbintenissen die zij bij de erkenningsaanvraag hebben aangegaan niet naleven;]

[7°) een advocaat, een ministerieel ambtenaar of een gerechtelijk mandataris, in de uitoefening van zijn mandaat of ambt, en in het raam van de uitvoering van een kredietovereenkomst;]

[8°) de schuldbemiddelaar bij de uitvoering van zijn opdracht in het kader van een collectieve schuldenregeling, zoals bedoeld in de artikelen 1675/2 tot 1675/19 van het Gerechtelijk Wetboek;]

[[9°)] de ambtenaren bevoegd om op te treden in het kader van de artikelen 72, paragraaf 15, 75, paragraaf 3, 5°, 81 en 82 van deze wet.]

De inlichtingen mogen enkel gebruikt worden in het raam van het verstrekken of het beheer van kredieten of betalingsmiddelen die van aard zijn het privé-vermogen van een natuurlijk persoon te bezwaren en waarvan de uitvoering op het privé-vermogen van deze persoon kan voortgezet worden, alsmede in het raam van de activiteiten die onderworpen zijn aan het koninklijk besluit nr. 225 van 7 januari 1936 tot reglementering van de hypothecaire leningen en tot inrichting van de controle op de ondernemingen van hypothecaire leningen of van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet. Zodra zij verkregen zijn, mogen zij enkel worden medegedeeld aan de personen bedoeld in het eerste lid en aan de personen die door de Koning, met toepassing van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, werden gemachtigd om kredietverzekeringsverrichtingen te bedrijven.

De aanvragen om inlichtingen gericht aan de [verantwoordelijke voor de verwerking] en uitgaande van de personen bedoeld in deze paragraaf, met uitzondering van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen, moeten de consumenten over wie de aanvraag gaat individualiseren, aan de hand van hun naam, voornaam en geboortedatum; die aanvragen mogen worden gegroepeerd.]

§ 5.

De in § 3 vermelde gegevens moeten worden uitgewist wanneer het behoud ervan in het bestand niet meer verantwoord is. De Koning kan een termijn bepalen voor de bewaring van de gegevens of van categorieën van gegevens.

§ 6.

De [verantwoordelijke voor de verwerking] is verplicht alle maatregelen te treffen om de perfecte bewaring van de persoonsgegevens te verzekeren.

De personen die mededeling hebben ontvangen van persoonsgegevens volgens de bepalingen van deze wet, mogen daarover slechts beschikken gedurende de tijd nodig voor het sluiten en het uitvoeren van kredietovereenkomsten, inzonderheid rekening houdend met de door de Koning, krachtens § 5, bepaalde termijnen voor de bewaring van de gegevens. Die personen zijn ertoe gehouden maatregelen te nemen om het vertrouwelijk karakter van deze gegevens te verzekeren en om ervoor te zorgen dat ze uitsluitend worden aangewend voor de doeleinden door of krachtens deze wet voorzien of voor het vervullen van hun wettelijke verplichtingen.

De [verantwoordelijke voor de verwerking] wordt in het bijzonder belast met het toezicht op de geautomatiseerde verwerking of de geautomatiseerde uitwisseling van persoonsgegevens en moet inzonderheid erop toezien dat de programma's voor geautomatiseerde verwerking of de geautomatiseerde uitwisseling uitsluitend worden ontwikkeld en aangewend overeenkomstig deze wet en haar uitvoeringsbesluiten.

De Koning kan de regels bepalen volgens welke de [verantwoordelijke voor de verwerking] zijn opdracht moet uitvoeren.

Art. 70

§ 1.

[Wanneer een consument voor de eerste maal in een bestand wordt geregistreerd wegens wanbetaling met betrekking tot kredietovereenkomsten in de zin van deze wet, moet hem daarvan onverwijld door de verantwoordelijke voor de verwerking, rechtstreeks of onrechtstreeks, kennis worden gegeven.]

In die kennisgeving wordt vermeld:

- [de identiteit en het adres van de verantwoordelijke voor de verwerking. Wanneer deze geen vaste vestiging op het grondgebied van de Europese Unie heeft, moet hij een op het Belgische grondgebied gevestigde vertegenwoordiger aanwijzen, onverminderd rechtsvorderingen die tegen de verantwoordelijke voor de verwerking zelf kunnen worden ingesteld;]
- het adres van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer [...];
- de identiteit en het adres van de persoon die het gegeven heeft medegedeeld;
- het recht op toegang tot het bestand, op verbetering van foute gegevens en op uitwissing van gegevens, de modaliteiten voor de uitoefening van genoemde rechten, alsook de bewaringstermijn van de gegevens, zo er een bestaat.

§ 2.

[Elke consument heeft met betrekking tot de in de bestanden geregistreerde gegevens die zijn persoon of zijn patrimonium betreffen, de in de artikelen 10 en 12 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens, bedoelde rechten.

[De consument kan verkeerde gegevens vrij en kosteloos laten rechtzetten volgens de voorwaarden door de Koning bepaald. In dat geval is de verantwoordelijke voor de verwerking

ertoe gehouden deze verbetering mede te delen aan de personen die inlichtingen van hem hebben verkregen en die de geregistreerde persoon aanduidt.]

Wanneer in het bestand wanbetalingen verwerkt worden, kan de consument eisen dat de reden van de wanbetaling die hij mededeelt samen met de wanbetaling, wordt vermeld.

De Koning kan de nadere regelen voor de uitoefening van de in deze paragraaf bedoelde rechten vaststellen.]

§ 3.

[...]

§ 4.

[...]

Afdeling II. Centrale gegevensbank

Art. 71

[...]

Afdeling III. Controle en toezicht

Art. 72

§ 1.

[...]

§ 2.

De Koning kan, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, voor de toepassing van deze wet [en van de wet van 10 augustus 2001 betreffende de Centrale voor Kredieten aan Particulieren] een Toezichtscomité oprichten bestaande uit een voorzitter, twee ter zake gespecialiseerde juristen en twee leden deskundigen op het vlak van de informatica, die, op voordracht van de Ministerraad, benoemd worden, nu eens door de Kamer van Volksvertegenwoordigers, dan weer door de Senaat.

§ 3.

De Voorzitter en de leden van het Toezichtscomité worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van zes jaar. Ze kunnen van hun opdracht worden ontheven door de Kamer die ze heeft benoemd.

Onder dezelfde voorwaarden worden vijf plaatsvervangende deskundigen benoemd. Ze vervangen de werkende leden indien deze verhinderd of afwezig zijn, evenals in afwachting van de vervanging van deze laatsten.

§ 4.

Om tot Voorzitter of werkend of plaatsvervangend lid van het Toezichtscomité benoemd te kunnen worden en het te kunnen blijven, moeten de kandidaten aan de volgende voorwaarden voldoen:

1°) Belg zijn;

2°) de burgerlijke en politieke rechten genieten;

3°) niet onder het hiërarchisch gezag van een Minister staan en onafhankelijk zijn van de kredietgevers, van de instellingen die de kredietkosten of het kredietrisico dekken en van de Nationale Bank van België;

4°) geen lid zijn van het Europees of nationaal parlement, noch van een Gemeenschaps- of [Gewestparlement].

Binnen de perken van hun bevoegdheden krijgen de Voorzitter en de leden van het Toezichtscomité van niemand onderrichtingen. Zij kunnen niet van hun mandaat ontheven, opgespoord, aangehouden, gevangen gezet of veroordeeld worden voor meningen die zij uiten of daden die zij stellen bij het vervullen van hun functie.

§ 5.

[Naast de in § 2 van dit artikel bedoelde leden, is een lid van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van rechtswege lid van het Toezichtscomité. Hij wordt vervangen door een plaatsvervanger indien hij verhinderd of afwezig is, niet kan deelnemen aan de besluitvorming in het Comité wegens een belangenconflict of in afwachting van zijn vervanging.

Het in het eerste lid bedoelde lid heeft dezelfde taken en bevoegdheden als de andere leden van het Toezichtscomité maar zorgt bovendien voor de coördinatie tussen de werkzaamheden van het Comité en die van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Indien het in het eerste lid bedoelde lid het met het oog op de coördinatie nuttig acht, kan het aan het Toezichtscomité vragen een advies, beslissing of aanbeveling uit te stellen en de kwestie eerst aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor te leggen.

Bij een dergelijk verzoek wordt de bespreking in het Toezichtscomité opgeschort en het dossier onverwijld aan de Commissie meegedeeld.

De Commissie beschikt over een termijn van dertig vrije dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het dossier om haar advies aan het Toezichtscomité mee te delen.

Indien die termijn niet wordt nageleefd, kan het Comité zijn advies, beslissing of aanbeveling verlenen zonder het advies van de Commissie af te wachten.

Het standpunt van de Commissie wordt uitdrukkelijk in het advies, de beslissing of de aanbeveling van het Toezichtscomité opgenomen.

Het Toezichtscomité deelt systematisch al zijn adviezen, beslissingen en aanbevelingen aan de Commissie mee.]

§ 6.

Het Toezichtscomité stelt zijn huishoudelijk reglement vast.

§ 7.

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk VIII en de bevoegdheid van de rechterlijke macht is het Toezichtscomité, met het oog op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, belast met de hierna volgende taken:

1°) toezien op de naleving van de bepalingen van dit hoofdstuk en op hun uitvoeringsmaatregelen;

2°) alle aanbevelingen formuleren die het nuttig acht voor de uitvoering en de naleving van de bepalingen van dit hoofdstuk en van hun uitvoeringsmaatregelen;

3°) bijdragen tot het oplossen van elk principieel probleem of elk geschil betreffende de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk en van hun uitvoeringsmaatregelen, en, zo nodig, de geschillen beslechten die op geen andere wijze konden worden opgelost;

4°) ieder jaar, op de eerste dag van de gewone zitting, aan de Wetgevende Kamers verslag uitbrengen over de vervulling van zijn opdrachten gedurende het afgelopen jaar.

§ 8.

In het raam van de uitvoering van zijn taken kan het Toezichtscomité onderzoeken instellen, een of meer van zijn leden gelasten met het verrichten van dergelijke onderzoeken ter plaatse en een beroep doen op deskundigen. Het Comité of zijn leden hebben, eventueel bijgestaan door deskundigen in dit geval, onder dezelfde voorwaarden, de bevoegdheden om onderzoeken te doen die zijn toegekend aan de ambtenaren belast met de opsporing en de vaststelling van inbreuken op deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen.

Ze kunnen onder meer mededeling eisen van alle documenten die hen bij hun onderzoek van nut kunnen zijn.

Ze hebben tevens toegang tot alle plaatsen waarvan ze redelijkerwijze vermoeden dat er werkzaamheden worden verricht die in verband staan met de toepassing van deze wet.

De Voorzitter evenals de leden van het Toezichtscomité en de daarbij betrokken deskundigen zijn gehouden tot het beroepsgeheim met betrekking tot alles wat ze uit hoofde van hun functie hebben kunnen vernemen.

§ 9.

Het Toezichtscomité handelt hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van onder meer de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, hetzij ingevolge een aan hem gerichte aanvraag om advies of een bij hem ingediende klacht.

Wanneer de klacht of de aanvraag bij de Commissie wordt ingediend, maakt deze ze onverwijld aanhangig bij het Toezichtscomité.

De Nationale Bank van België en de personen die bij de toepassing van deze wetsbepalingen betrokken zijn, moeten aan het Toezichtscomité of aan zijn leden die werden belast met een onderzoek, alle nodige informatie verstrekken en hen hun medewerking verlenen.

Om het even welke hiërarchische overheid, de kredietgevers, hun aangestelden of lasthebbers moeten hun personeelsleden, aangestelden of werknemers toestaan te antwoorden op de vragen welke hen, in het raam van een onderzoek, worden gesteld door het Toezichtscomité of door een van zijn leden, en gevolg te geven aan hun verzoeken of oproepingen.

§ 10.

Iedere persoon, en in het bijzonder ieder personeelslid van de Nationale Bank van België, van een kredietinstelling, van een administratief bestuur of van welke openbare dienst ook, kan zonder daartoe vooraf toestemming te moeten verkrijgen, zich tot het Toezichtscomité wenden om het de feiten of toestanden mee te delen welke naar zijn oordeel diens optreden noodzakelijk maken, of het Toezichtscomité alle nuttige suggesties doen.

Het Toezichtscomité mag de naam van de persoon die zich tot hem wendt niet bekendmaken, tenzij met diens uitdrukkelijke toestemming, en evenmin aan wie dan ook laten weten dat het op die wijze werd gevat.

§ 11.

De Voorzitter van het Toezichtscomité licht de indieners van klachten, verzoeken of voorstellen binnen een redelijke termijn in over het gevolg dat aan hun tussenkomst werd gegeven en stelt ze

in kennis van de redenen die ten grondslag liggen van het standpunt van het Toezichtscomité of, desgevallend, van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

§ 12.

Wanneer het Toezichtscomité of, desgevallend, de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een schriftelijke aanbeveling formuleert, een probleem oplost of uitspraak doet over een betwisting, moeten zij, ieder wat hem betreft, in kennis worden gesteld van het gevolg dat aan hun tussenkomst wordt gegeven. Bij gebrek aan een bevredigend antwoord binnen de termijn die zij vaststellen, kunnen zij beide op elk ogenblik de aanbeveling en de beslissing openbaar maken.

De bestemming van de aanbeveling of van de beslissing kan in dat geval ook zijn antwoord en de uiteindelijk getroffen beslissing openbaar maken.

§ 13.

Onverminderd de bevoegdheid van de gewone hoven en rechtbanken met het oog op de toepassing van de algemene beginselen inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer, kan de Voorzitter van het Toezichtscomité ieder geschil aangaande de toepassing van deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen aan de rechtbank van eerste aanleg voorleggen.

§ 14.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de aanvullende modaliteiten betreffende de samenstelling, de werking, de vergoeding voor de leden en de bevoegdheden van het Toezichtscomité.

De uitgaven met betrekking tot de werking van het Toezichtscomité en de controle op de bepalingen van dit hoofdstuk, zijn ten laste van het Ministerie van Economische Zaken.

Er wordt een fonds opgericht tot dekking van deze kosten.

Onverminderd de toepassing van andere wettelijke en reglementaire bepalingen, kan de Koning ten bate van dit fonds retributies opleggen tot dekking van de werkingskosten van het Toezichtscomité en van de kosten verbonden aan de controle van de bepalingen van dit hoofdstuk.

De Koning stelt de wijze van berekening en betaling van de retributies en van de uitgaven vast.

§ 15.

De ambtenaren, aangesteld door de Minister van Economische Zaken om de inbreuken op de bepalingen van dit hoofdstuk op te sporen en vast te stellen, worden bekleed met de bevoegdheden vermeld in artikel 81.

§ 16.

Zij zenden een verslag omtrent de inbreuken welke zij hebben vastgesteld over aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en aan het Toezichtscomité.

§ 17.

De door de Minister aangestelde ambtenaren moeten de nodige maatregelen treffen teneinde het vertrouwelijk karakter van de persoonsgegevens waarvan ze kennis hebben gekregen te waarborgen en tevens te verzekeren dat deze gegevens enkel worden aangewend voor doeleinden die begrepen zijn in de uitoefening van hun toezichtstaak.

§ 18.

[...]

Art. 73

Onverminderd de andere raadplegingsvereisten die door deze wet zijn opgelegd, oefent de Koning de bevoegdheden uit welke Hem zijn toegekend door de bepalingen van dit hoofdstuk, na raadpleging van het Toezichtscomité en, desgevallend, van de Commissie tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Hoofdstuk VII. Controle en toezicht

Afdeling 1. Erkenning

Art. 74

Aan de erkenning door de Minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] zijn onderworpen, de natuurlijke personen en de rechtspersonen die een activiteit van kredietgever uitoefenen.

[...]

[Van erkenning zijn eveneens vrijgesteld de kredietinstellingen die ressorteren onder een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschap en die op grond van hun nationaal recht consumentenkrediet mogen verlenen in hun land van herkomst, evenals de financiële instellingen als bedoeld in artikel 78 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen die daadwerkelijk consumentenkrediet verstrekken in hun land van herkomst. Artikel 75bis is op deze instellingen van toepassing wanneer zij, via vestiging van een bijkantoor of in het kader van het vrij verrichten van diensten, kredietovereenkomsten willen sluiten als bedoeld in artikel 2.]

Art. 75

§ 1.

[Om te worden erkend moeten de in artikel 74 bedoelde personen bij hun aanvraag:

1° opgericht zijn in de vorm van een handelsvennootschap of als rechtspersoon voor de economische samenwerkingsverbanden die geen vennootschappen zijn;

2° ingeschreven zijn in de Kruispuntbank van Ondernemingen in de hoedanigheid van handelsonderneming.

De door de Minister van Economische Zaken aangestelde ambtenaren kunnen aan de natuurlijke personen en de rechtspersonen met betrekking tot hun bestuurders, zaakvoerders, directeurs of gevolmachtigden een bewijs van goed zedelijk gedrag of een gelijkwaardig document bestemd voor een openbaar bestuur vragen in de mate dat zij geen toegang zouden hebben tot het Centraal Strafregister of voornoemde personen niet vatbaar zijn voor registratie in dit register.]

[De natuurlijke personen en de rechtspersonen met betrekking tot hun bestuurders, zaakvoerders, directeurs of gevolmachtigden, moeten bovendien een bewijs van goed zedelijk gedrag of een gelijkwaardig document bezorgen, bestemd voor een openbaar bestuur.]

§ 2.

Bij de aanvraag om erkenning wordt met betrekking tot die kredietvormen voor de uitoefening waarvan een erkenning vereist is, een model van de contracten gevoegd. Het modelcontract moet beantwoorden aan alle bepalingen waarin deze wet voorziet.

§ 3.

[Bovendien zijn zij gehouden om:]

1°) een netto-actief te bezitten en te behouden ten belope van een bedrag dat door de Koning wordt bepaald, zonder dat het bedrag echter lager mag zijn dan 2.000.000 frank;

[1°bis een liquiditeitsratio te bezitten en te behouden van minstens 1,5, berekend volgens de formule: vlottende activa gedeeld door de schulden op ten hoogste een jaar;

1°ter een bedrijfskapitaal hoger dan de behoefte aan werkkapitaal te bezitten en te behouden, waarbij

- het bedrijfskapitaal gelijk is aan het verschil tussen, enerzijds het vastliggend kapitaal, zijnde het eigen vermogen, de voorzieningen en de uitgestelde belastingen en de schulden op meer dan één jaar en, anderzijds, de vaste activa,

- de behoefte aan werkkapitaal gelijk is aan het verschil tussen, enerzijds de beschikbare activa, zijnde de voorraden en bestellingen in uitvoering, de vorderingen op ten hoogste één jaar en de overlopende rekeningen van de actiefzijde en, anderzijds, de uitbatingspassiva, zijnde de niet-financiële schulden op ten hoogste één jaar en de overlopende rekeningen van de passiefzijde;]

2°) een boekhouding te voeren op grond waarvan de door de reglementeringen inzake statistiek vereiste inlichtingen kunnen worden verstrekt;

3°) [aan de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie] de statistische staten in verband [met de gedane verrichtingen op de door de Koning vastgestelde data, voorwaarden en wijzen] toe te zenden;

4°) [aan de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie] alle inlichtingen te verstrekken met betrekking tot de toegepaste rentevoeten en de eventueel gevraagde kosten met inbegrip van alle financiële en economische gegevens in verband met de gedane verrichtingen op de data en volgens de voorwaarden en de wijzen door de Koning vastgesteld;

5°) de door de Minister aangewezen bevoegde ambtenaren van het Ministerie van Economische Zaken kennis te laten nemen van de gesloten overeenkomsten en van alle documenten in rechtstreeks verband met deze overeenkomsten, waarvan de mededeling noodzakelijk is voor het vervullen van hun opdracht.

§ 4.

De erkenning van de in artikel 74 bedoelde personen is bovendien ondergeschikt aan [de verplichting] zich voor de verrichtingen die zij door een derde laten financieren, alsook voor de overdracht van hun rechten of voor de indeplaatsstelling uitsluitend te richten tot de personen bedoeld in artikel 25.

§ 5.

[Zij moeten zich ook ertoe verbinden om op verzoek van de bevoegde ambtenaren van het Ministerie van Economische Zaken de boekhoudkundige gegevens te verschaffen die noodzakelijk zijn om hun solvabiliteit te kunnen beoordelen.]

§ 6.

Aan de voorwaarden vermeld in § 1, [in § 3, 1° tot 1°ter en 3°], en in § 5, worden geacht te voldoen de openbare kredietinstellingen en de instellingen onderworpen aan het toezicht van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen, zoals geregeld bij het koninklijk besluit nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten, de wet van 10 juni 1964 op het openbaar aantrekken van spaargelden, het koninklijk besluit van 23 juni 1967 tot coördinatie van de bepalingen betreffende de controle op de private spaarkassen en de wet van 30 juni 1975 betreffende het statuut van de banken, de private spaarkassen en andere financiële instellingen.

§ 7.

De Minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] beslist over de aanvraag tot erkenning binnen twee maanden na de dag waarop alle in voorgaande paragrafen vermelde documenten en gegevens zijn ontvangen.

Indien de aanvraag niet is vergezeld van alle voornoemde documenten en gegevens wordt de aanvrager hiervan op de hoogte gesteld binnen vijftien dagen na ontvangst van de aanvraag. Bij ontstentenis van een mededeling in die zin binnen deze termijn wordt de aanvraag geacht volledig en regelmatig te zijn.

De weigering tot erkenning is met redenen omkleed en wordt aan de aanvrager meegedeeld bij een ter post aangetekende brief.

[...]

[Art. 75bis

§ 1.

Zodra de Commissie voor het Bank- en Financiewezen, overeenkomstig artikel 65 of 66 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, door de controle-autoriteit van het land van herkomst van een in artikel 74, derde lid, bedoelde instelling ervan in kennis wordt gesteld dat de instelling kredietovereenkomsten wil sluiten als bedoeld in artikel 2, deelt zij dit mee aan de minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] samen met de relevante gegevens die haar door de controle-autoriteit van het land van herkomst zijn toegezonden.

De minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] stelt de betrokken instellingen in kennis van de bepalingen van deze wet die bij zijn weten van algemeen belang zijn.

De betrokken instellingen dienen vooraf de modelcontracten en alle latere wijzigingen hieraan aan de minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] voor te leggen. Zij dienen eveneens de verbintenissen aan te gaan waarvan sprake in artikel 75, § 3, 2°, 4° en 5°. De minister meldt onverwijld ontvangst van deze documenten.

Oordeelt de minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] dat de modelcontracten in overeenstemming zijn van de bepalingen van algemeen belang van deze wet, dan registreert hij de betrokken instelling als kredietgever en stelt hij haar hiervan in kennis, met kopie aan de Commissie voor het Bank- en Financiewezen. [Van deze registratie wordt melding gemaakt aan de Kruispuntbank van Ondernemingen die ernaar verwijst via het ondernemingsnummer.]

Bij gebrek aan kennisgeving binnen de maand vanaf de datum van ontvangstmelding mag de instelling de voorgenomen werkzaamheden aanvatten na de minister van Economische Zaken hiervan op de hoogte te hebben gebracht.

Oordeelt de minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] dat de voorgelegde modelcontracten niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van algemeen belang van deze wet, dan geeft hij de instelling hiervan kennis.

Wordt met deze kennisgeving geen rekening gehouden, dan kan de minister, na de Commissie voor het Bank- en Financieuzen van zijn voornemen te hebben geïnformeerd, de instelling verbieden kredietovereenkomsten als bedoeld in artikel 2 te sluiten. Deze beslissing wordt met een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de instelling, met kopie aan de Commissie voor het Bank- en Financieuzen. [...].

§ 2.

De minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] stelt elk jaar de lijst vast van de bij dit artikel bedoelde kredietinstellingen en financiële instellingen. Artikel 76 is van overeenkomstige toepassing.

§ 3.

Wanneer de minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] vaststelt dat een kredietinstelling of een financiële instelling die onder een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschap ressorteert en kredietovereenkomsten sluit als bedoeld in artikel 2, zich niet conformeert aan de bepalingen van algemeen belang van deze wet, maant hij de instelling aan om, binnen de termijn die hij bepaalt, de vastgestelde toestand te verhelpen.

Indien de toestand na deze termijn niet is verholpen, kan de minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde], na het advies van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen te hebben ingewonnen en onverminderd artikel 75, § 4, van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen de instelling verbieden nieuwe kredietovereenkomsten als bedoeld in artikel 2 te sluiten. Deze beslissing wordt met een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de instelling. [...].

Art. 76

De Minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] stelt per 31 december van elk jaar de lijst vast van de bij artikel 74 bedoelde personen en maakt deze in het Belgisch Staatsblad bekend; de wijzigingen welke deze lijst tijdens de eerste zes maanden van het kalenderjaar ondergaat, worden eveneens in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Deze bekendmakingen gebeuren gedurende het trimester dat volgt op de afsluiting van bedoelde periode.

Afdeling 2. Inschrijving

Art. 77

§ 1.

Voor het uitoefenen van hun activiteiten moeten voorafgaandelijk om een inschrijving bij het Ministerie van Economische Zaken verzoeken:

1°) de personen die kredietovereenkomsten, bedoeld in artikel 1, 9° en 10°, aanbieden of toestaan wanneer deze overeenkomsten het voorwerp uitmaken van een onmiddellijke overdracht of indeplaatsstelling ten gunste van een andere erkende kredietgever aangewezen in de overeenkomst;

2°) de personen die een activiteit van kredietbemiddelaar uitoefenen.

[Aan de vereiste tot inschrijving bedoeld in het eerste lid zijn niet onderworpen:

1°) de verkopers of dienstverleners wiens tussenkomst zich uitsluitend beperkt tot het geheel of gedeeltelijk in ontvangst nemen van het kredietbedrag zonder bij te dragen tot het sluiten van de kredietovereenkomst;

2°) de kredietagenten, voor wie de erkenning van de kredietgever volstaat, behalve wanneer het verkopers betreft van goederen of diensten gefinancierd door een kredietovereenkomst;

3°) de personen bedoeld in artikel 67.]

[§ 2.

[Bij hun aanvraag om inschrijving moeten de in § 1 bedoelde personen:

1° opgericht zijn in de vorm van een handelsvennootschap[, wanneer het om een vennootschap gaat,] of als rechtspersoon voor de economische samenwerkingsverbanden die geen vennootschappen zijn;

2° ingeschreven zijn in de Kruispuntbank van Ondernemingen in de hoedanigheid van handelsonderneming.

De door de Minister van Economische Zaken aangestelde ambtenaren kunnen aan de natuurlijke personen en de rechtspersonen met betrekking tot hun bestuurders, zaakvoerders, directeurs of gevolmachtigden een bewijs van goed zedelijk gedrag of een gelijkwaardig document bestemd voor een openbaar bestuur vragen in de mate dat zij geen toegang zouden hebben tot het Centraal Strafregister of voornoemde personen niet vatbaar zijn voor registratie in dit register.]

[Bovendien zijn zij gehouden om:]

1°) de door de Minister van Economische Zaken aangestelde ambtenaren kennis te laten nemen van alle documenten met betrekking tot hun bemiddelingen;

2°) [enkel te bemiddelen met het oog op het sluiten van een kredietovereenkomst bij een erkende kredietgever of met het oog op het uitvoeren van een kredietovereenkomst voor rekening van een persoon bedoeld in artikel 25;]

3°) geen enkele bezoldiging of vergoeding te eisen van de consument die om hun bemiddeling verzoekt.]

[§ 3.

De personen die krachtens § 1, tweede lid, 1° en 2°, van dit artikel niet onderworpen zijn aan de inschrijving zijn niettemin gehouden tot de verplichtingen opgesomd in § 2, tweede lid.]

§ 4.

De Minister van Economische Zaken [of zijn gemachtigde] beslist over de aanvraag tot inschrijving binnen twee maanden na de dag waarop alle in voorgaande paragrafen vermelde documenten en gegevens zijn ontvangen.

Indien de aanvraag niet is vergezeld van alle voornoemde documenten en gegevens wordt de aanvrager hiervan op de hoogte gesteld binnen vijftien dagen na ontvangst van de aanvraag. Bij ontstentenis van een mededeling in die zin binnen deze termijn wordt de aanvraag geacht volledig en regelmatig te zijn.

De weigering tot inschrijving is met redenen omkleed en wordt aan de aanvrager meegedeeld bij een ter post aangetekende brief.

[...]

Afdeling 3. Gemeenschappelijke bepalingen voor de erkende en ingeschreven personen

Art. 78

§ 1.

De erkenning of inschrijving kan niet verleend worden aan of behouden blijven door:

1°) de niet in eer herstelde gefailleerde;

2°) de niet in eer herstelde personen die een gevangenisstraf van ten minste een maand, zelfs voorwaardelijk, hebben opgelopen wegens een inbreuk die strafbaar gesteld is door het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934, waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken;

3°) de personen die tweemaal het voorwerp uitmaakten van een intrekking of opschorting van de erkenning of van een doorhaling of opschorting van de inschrijving;

[4°) de ondernemingen waarin het mandaat van gedelegeerde bestuurder of dagelijkse bestuurder of de leidinggevende functie, of de ondernemingen waarin de daadwerkelijke beslissingsbevoegdheid inzake kredietverrichtingen onderworpen aan deze wet bekleed wordt door een bij deze paragraaf bedoelde persoon.]

§ 2.

[[De erkenning of inschrijving kan geweigerd, opgeschort, ingetrokken of doorgehaald worden] voor:

1° de niet in eer herstelde personen die een gevangenisstraf van ten minste een maand, zelfs voorwaardelijk, hebben opgelopen wegens een inbreuk die strafbaar is gesteld door de bepalingen van deze wet of de volgende bepalingen:

a) titels V en IX van boek I van het Wetboek van Koophandel;

b) koninklijk besluit nr. 41 van 15 december 1934 tot bescherming van het gespaard vermogen door reglementering van de verkoop op afbetaling van premie-effecten;

c) koninklijk besluit nr. 43 van 15 december 1934 betreffende de controle op de kapitalisatieondernemingen;

d) koninklijk besluit nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten;

e) koninklijk besluit nr. 225 van 7 januari 1936 tot reglementering van de hypothecaire leningen en tot inrichting van de controle op de ondernemingen van hypothecaire leningen, (opgeheven en vervangen door de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet);

f) koninklijk besluit nr. 71 van 30 november 1939 betreffende het leuren met roerende waarden en demarhage met roerende waarden en goederen of eetwaren;

g) koninklijk besluit nr. 72 van 30 november 1939 tot regeling van de beurzen voor de termijnhandel in goederen en waren, van het beroep van de makelaars en tussenpersonen die zich met deze termijnhandel inlaten en van het regime van de exceptie van spel;

h) wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen;

i) wet van 27 maart 1957 betreffende de gemeenschappelijke beleggingsfondsen;

j) wet van 9 juli 1957 tot regeling van de verkoop op afbetaling en van zijn financiering, (opgeheven en vervangen door de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet);

k) wet van 10 juni 1964 op het openbaar aantrekken van spaargelden;

l) koninklijk besluit van 23 juni 1967 tot coördinatie van de bepalingen betreffende de controle op de private spaarkassen;

m) koninklijk besluit nr. 64 van 10 november 1967 tot regeling van het statuut van de portefeuillemaatschappijen;

n) wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken, (opgeheven en vervangen door de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument);

o) wet van 30 juni 1975 betreffende het statuut van de banken, de private spaarkassen en bepaalde andere financiële instellingen;

p) wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen;

q) wet van 17 juli 1975 op de boekhouding van de ondernemingen;

r) wet van 13 augustus 1986 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten, (opgeheven en vervangen door de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten);

s) wet van 2 maart 1989 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in ter beurze genoteerde vennootschappen en tot reglementering van de openbare overnameaanbiedingen;

t) wet van 4 december 1990 op de financiële transacties en de financiële markten;

u) wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument;

v) wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst;

w) wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet;

x) wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld;

y) wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen;

z) wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten;

aa) wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van de verzekeringen;

bb) wet van 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord;

cc) faillissementswet van 8 augustus 1997;

[dd) wet van 2 mei 2007 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen;]

Alleen de veroordelingen, uitgesproken minder dan tien jaar vóór de aanvraag tot erkenning en minder dan vijf jaar vóór de aanvraag tot inschrijving, worden in aanmerking genomen;

2° de ondernemingen waarin het mandaat van gedelegeerde of dagelijkse bestuurder of de leidinggevende functie, of de ondernemingen waarin de daadwerkelijke beslissingsbevoegdheid inzake kredietverrichtingen onderworpen aan deze wet bekleed wordt door een bij 1° van deze paragraaf bedoelde persoon;

3° de ondernemingen waarin het mandaat van gedelegeerde of dagelijkse bestuurder of de leidinggevende functie, of de ondernemingen waarin de daadwerkelijke beslissingsbevoegdheid inzake kredietverrichtingen onderworpen aan deze wet bekleed wordt door een natuurlijk persoon die een gelijkaardig ambt uitoefent in een onderneming die het voorwerp uitmaakt van een intrekking of opschorting van de erkenning of een doorhaling of opschorting van de inschrijving, voor de duur van deze maatregel;

4° de ondernemingen waarin het mandaat van gedelegeerde of dagelijkse bestuurder of de leidinggevende functie, of de ondernemingen waarin de daadwerkelijke beslissingsbevoegdheid inzake kredietverrichtingen onderworpen aan deze wet bekleed wordt door een natuurlijk persoon die het voorwerp uitmaakt van een intrekking of opschorting van de erkenning of een doorhaling of opschorting van de inschrijving, voor de duur van deze maatregel;

5° de natuurlijke personen die het mandaat van gedelegeerde of dagelijkse bestuurder of de leidinggevende functie, of de natuurlijke personen die de daadwerkelijke beslissingsbevoegdheid inzake kredietverrichtingen onderworpen aan deze wet bekleden in een onderneming die het voorwerp uitmaakt van een intrekking of opschorting van de erkenning of een doorhaling of opschorting van de inschrijving, voor de duur van deze maatregel;

6° de personen die werden veroordeeld door een buitenlandse rechtbank voor soortgelijke misdrijven als bedoeld in 1°; in deze gevallen is artikel 2 van voornoemd koninklijke besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 van toepassing.]

[§ 3.

De Koning kan de bepalingen van dit artikel wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met de wetten die de erin opgesomde teksten wijzigen.

§ 4.

Voor de toepassing van dit artikel worden de natuurlijke of rechtspersonen die een al dan niet stemrechtverlenende rechtstreekse deelneming van ten minste 5 % of onrechtstreekse deelneming van ten minste 25 % bezitten in het kapitaal van de onderneming, gelijkgesteld met de personen die er het ambt van beheerder, zaakwaarnemer, directeur of gevolmachtigde bekleden.]

Art. 79

[Elke wijziging van de gegevens waarvoor inlichtingen moeten worden verstrekt krachtens de artikelen 75, 75bis en 77 moet onmiddellijk ter kennis worden gebracht van de Minister van Economische Zaken of zijn gemachtigde.

De erkenning verleend aan een kredietgever die niet valt onder het toezicht van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen en de inschrijving hebben een geldigheidsduur van tien jaar, te rekenen vanaf de datum van verlening, verlenging of bevestiging bedoeld in artikel 111. Elke erkende of ingeschreven persoon moet, vanaf de zesde maand voor het verval van deze termijn de verlenging aanvragen van de inschrijving of erkenning bij een ter post aangetekende brief gericht aan de minister van Economische Zaken of zijn gemachtigde.

De minister van Economische Zaken of zijn gemachtigde:

- stuurt drie maanden voor het verval van de inschrijving of de erkenning een herinnering aan de betrokken persoon op zijn laatst gekende adres;
- gaat ambtshalve over tot hun doorhaling of hun intrekking indien geen antwoord is ontvangen binnen de maand vanaf de verzending van de herinneringsbrief;
- onderzoekt na ontvangst van de aanvraag tot verlenging of de voorwaarden tot inschrijving of erkenning nog vervuld zijn;

- verlengt de inschrijving of erkenning of gaat ambtshalve over tot de doorhaling of intrekking.]

Art. 80

[...]

Hoofdstuk VIII. Opsporing en vaststelling van de bij deze wet verboden handelingen

Art. 81

§ 1.

Onverminderd de plichten van de officieren van gerechtelijke politie, zijn de door de Minister van Economische Zaken aangestelde ambtenaren bevoegd om de in artikel 101 vermelde inbreuken op te sporen en vast te stellen. De processen-verbaal welke door die ambtenaren worden opgesteld, hebben bewijskracht tot het tegendeel is bewezen. Een afschrift ervan wordt bij een ter post aangetekende brief met ontvangstmelding binnen dertig dagen na de datum van de vaststellingen, aan de overtreder toegezonden.

§ 2.

In de uitoefening van hun ambt mogen de in § 1 bedoelde ambtenaren:

1°) binnentreden tijdens de gewone openings- of werkuren in de lokalen en vertrekken waar zij voor het vervullen van hun opdracht toegang moeten hebben;

2°) alle dienstige vaststellingen doen, zich op eerste vordering en ter plaatse de bescheiden, stukken of boeken die zij voor hun opsporingen en vaststellingen nodig hebben, doen voorleggen en daarvan afschrift nemen;

3°) tegen ontvangstbewijs beslag leggen op de in het 2° bedoelde documenten, noodzakelijk voor het bewijs van een inbreuk of om de mededaders of medeplichtigen van de overtreders op te sporen; bij ontstentenis van een bevestiging door het openbaar ministerie binnen de tien werkdagen is het beslag van rechtswege opgeheven;

4°) indien zij redenen hebben te geloven aan het bestaan van een inbreuk, in bewoonde lokalen binnentreden met voorafgaande machtiging van de rechter bij de politierechtbank. De bezoeken in de bewoonde lokalen moeten tussen acht en achttien uur en door minstens twee ambtenaren gezamenlijk geschieden.

§ 3.

In de uitoefening van hun ambt kunnen de in § 1 bedoelde ambtenaren de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

§ 4.

De gemachtigde ambtenaren oefenen de hun door dit artikel verleende bevoegdheden uit onder het toezicht van de procureur-generaal, onverminderd hun ondergeschiktheid aan hun meerderen in het bestuur.

§ 5.

In geval van toepassing van artikel 83 wordt het in § 1 bedoeld proces-verbaal pas toegezonden aan de procureur des Konings, wanneer aan de waarschuwing geen gevolg is gegeven.

In geval van toepassing van artikel 84, wordt het proces-verbaal pas toegezonden aan de procureur des Konings wanneer de overtreder niet is ingegaan op het voorstel tot minnelijke schikking.

Art. 82

§ 1.

De in artikel 81 bedoelde ambtenaren zijn eveneens bevoegd voor het opsporen en het vaststellen van de handelingen, die, zonder strafbaar te zijn, aanleiding kunnen geven tot de intrekking van de erkenning of de doorhaling van de inschrijving door de Minister van Economische Zaken. De processen-verbaal welke daaromtrent worden opgesteld, hebben bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Deze ambtenaren zijn eveneens bevoegd om toe te zien op de naleving van de bepalingen van deze wet bij iedere persoon die niet onderworpen is aan de erkenning of de inschrijving en die verrichtingen doet die door deze wet beoogd worden.

§ 2.

In de uitoefening van hun ambt beschikken de in § 1 bedoelde ambtenaren over de bevoegdheden vermeld in artikel 81, § 2, 1°, 2° en 3°.

Art. 83

Wanneer vastgesteld wordt dat een handeling een inbreuk is zoals bedoeld in artikel 101, of dat zij aanleiding kan geven tot de intrekking van de erkenning of de doorhaling van de inschrijving door de Minister van Economische Zaken, kan deze of de krachtens artikel 81 aangestelde ambtenaar, een waarschuwing richten tot de overtreder, waarbij die tot de stopzetting van die handeling wordt aangemaand.

De waarschuwing wordt de overtreder ter kennis gebracht binnen een termijn van drie weken vanaf de vaststelling van de feiten, bij een ter post aangetekende brief met ontvangstmelding of door de overhandiging van een afschrift van het proces-verbaal waarin de feiten zijn vastgesteld.

De waarschuwing vermeldt:

- 1°) de ten laste gelegde feiten en de overtreden wetsbepaling of -bepalingen;
- 2°) de termijn waarbinnen zij dienen te worden stopgezet;

3°) dat, indien aan de waarschuwing geen gevolg wordt gegeven, ofwel de Minister van Economische Zaken zal overgaan tot de intrekking of de opschorting van de erkenning of tot de doorhaling of opschorting van de inschrijving ofwel de feiten aan de procureur des Konings bekendgemaakt zullen worden.

Art. 84

De daartoe door de Minister van Economische Zaken aangestelde ambtenaren kunnen op inzage van de processen-verbaal die een inbreuk bedoeld in artikel 101 vaststellen en die opgemaakt zijn door de in artikel 81 bedoelde ambtenaren, aan de overtreeders een bedrag voorstellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen.

De Koning stelt de tarieven alsook de wijze van betaling en inning vast.

Het in het eerste lid bedoelde bedrag mag niet meer belopen dan het maximum van de bij artikel 101 van deze wet bepaalde geldboete, verhoogd met de opdecimen.

De binnen de aangegeven termijn uitgevoerde betaling doet de strafvordering vervallen, behalve indien tevoren een klacht gericht werd aan de procureur des Konings, de onderzoeksrechter verzocht werd een onderzoek in te stellen of indien het feit bij de rechtbank aanhangig gemaakt werd. In deze gevallen worden de betaalde bedragen aan de overtreder teruggestort.

Hoofdstuk IX. Sancties

Afdeling 1. Burgerlijke sancties

Art. 85 Onverminderd de gemeenrechtelijke sancties [verklaart de rechter de overeenkomst nietig of vermindert de verplichtingen van de consument en dit hoogstens] tot de prijs van het goed of de dienst bij contante betaling of tot het ontleende bedrag en dit met behoud van het voordeel van de betaling in termijnen wanneer de kredietovereenkomst werd gesloten naar aanleiding van een in de artikelen 7, 8 en 9 bedoelde onwettige verkoopmethode.

Art. 86

Onverminderd de gemeenrechtelijke sancties, verklaart de rechter de overeenkomst nietig of vermindert de verplichtingen van de consument en dit hoogstens tot de prijs bij contante betaling of tot het ontleende bedrag, wanneer de kredietgever de in de artikelen 14, 41, 49, 56 en 58 bedoelde [vermeldingen van de kredietovereenkomst evenals de bepalingen van artikel 60bis en 60ter betreffende de overschrijding van het kredietbedrag] niet naleeft.

[De rechter vermindert de verplichtingen van de borg en de steller van een persoonlijke zekerheid en dit hoogstens tot de prijs bij contante betaling of tot het ontleende bedrag, wanneer de kredietgever de in artikel 35 opgenomen bepalingen niet naleeft.]

[In geval van vermindering van de verplichtingen van de consument, de borg of de steller van een persoonlijke zekerheid behouden deze het voordeel van de betaling in termijnen.]

Art. 87

De verplichtingen van de consument zijn van rechtswege beperkt tot de prijs bij contante betaling van het goed of de dienst of tot het ontleende bedrag wanneer:

1°) de kredietgever een kredietovereenkomst toegezegd heeft tegen een percentage dat hoger ligt dan het percentage dat de Koning met toepassing van artikel 21 heeft vastgesteld;

2°) de kredietovereenkomst een looptijd heeft die niet in overeenstemming is met de door de Koning krachtens artikel 22 bepaalde termijnen;

3°) de overdracht van de overeenkomst ofwel de overdracht of de indeplaatsstelling in de rechten voortvloeiend uit een kredietovereenkomst, gebeurd is zonder inachtneming van de in artikel 25 gestelde voorwaarden;

4°) [een kredietovereenkomst gesloten is :

a) door een niet-erkende of niet-geregistreerde kredietgever;

b) met de bijdrage van een niet ingeschreven kredietbemiddelaar;

c) door een kredietgever wiens erkenning werd ingetrokken of opgeschort of die een verbod heeft opgelopen op grond van artikel 75bis, §§ 1 of 3;

d) met de bijdrage van een kredietbemiddelaar wiens inschrijving werd doorgehaald of opgeschort.]

[5°) de kredietgever de bepalingen bedoeld in artikel 31 niet heeft nageleefd of heeft miskend.]

In deze gevallen behoudt de consument het voordeel van de betaling in termijnen.

Art. 88

De consument kan de terugbetaling eisen van de door hem gestorte bedragen, verhoogd met de som van de wettelijke intresten, wanneer een betaling gebeurd is ondanks het in de artikelen 13, 16 en 65, § 1, bedoelde verbod, of wanneer ze is gebeurd in het raam van een in artikel 67 verboden schuldbemiddeling.

Art. 89

[Wanneer, ondanks het in artikel 16 bedoelde verbod, de kredietgever of de kredietbemiddelaar een bedrag stort of een levering van een goed of een dienst verricht, is de consument niet gehouden dat bedrag terug te betalen, de geleverde dienst of het geleverde goed te betalen noch dit laatste terug te zenden.]

Art. 90

[Wanneer van de consument straffen of schadevergoedingen worden gevraagd waarin deze wet niet voorziet, wordt hij van rechtswege daarvan volledig ontslagen.]

Indien de rechter bovendien oordeelt dat de overeengekomen of toegepaste straffen of schadevergoedingen, onder meer in de vorm van strafbedingen, bij niet-uitvoering van de overeenkomst, overdreven of onverantwoord zijn, kan hij deze ambtshalve verminderen of de consument er geheel van ontslaan.

Art. 91

[In geval van niet naleving van de bepalingen bedoeld in de artikelen 27bis, § 4, 30, § 2, en 59, §§ 1 en 2, wordt de consument van rechtswege ontslagen van de interesten en de kosten voor de periode waarop de inbreuk betrekking heeft.

Indien de consument, in weerwil van het verbod van artikel 31, § 3, tot reconstitutie van het kapitaal van het krediet is overgegaan, kan hij de onmiddellijke terugbetaling van het gereconstitueerde kapitaal eisen, inclusief de verworven intresten, dan wel de terugbetaling van het krediet, tot beloop van het gereconstitueerde kapitaal inclusief de verworven intresten.]

Art. 92

Onverminderd de andere gemeenrechtelijke sancties, kan de rechter de consument ontslaan van het geheel of van een gedeelte van de nalatigheidsintresten en zijn verplichtingen verminderen tot de prijs bij contante betaling van het goed of de dienst of tot het ontleende bedrag wanneer:

1°) de kredietgever de verplichtingen bedoeld in de artikelen [10, eerste lid,]11, 15[...] niet heeft nageleefd;

2°) de kredietbemiddelaar de verplichtingen in de artikelen [10, eerste lid, 11, 63, §§ 1, 2, 3, tweede lid, 4 en 5, en 64, § 1], niet heeft nageleefd;

3°) de vormvereisten als bepaald in artikel 17 betreffende het sluiten van de overeenkomst niet in acht werden genomen.

In die gevallen behoudt de consument het voordeel van de betaling in termijnen.

Art. 93

De consument is ontslagen van de intresten voor het gedeelte van de betalingen vóór de levering van het goed of de dienstverlening, verricht in strijd met de bepalingen van artikel 19, eerste en vierde lid.

Art. 94

De niet-naleving van de bepalingen van [het eerste lid] van artikel 20 verleent de consument het recht de nietigverklaring van de koop- of dienstverleningsovereenkomst te vorderen en van de verkoper of dienstverlener, de terugbetaling te vorderen van de door hem reeds verrichte betalingen.

Art. 95

Wanneer de consument heeft nagelaten de inlichtingen bedoeld in artikel 10 te verstrekken of wanneer hij onjuiste gegevens heeft verstrekt, kan de rechter, onverminderd de gemeenrechtelijke sancties, de ontbinding van de overeenkomst ten laste van de consument bevelen.

Art. 96

Hij die, in strijd met artikel 33, een wissel of een orderbriefje doet ondertekenen of een cheque in ontvangst neemt ter betaling of als zekerheid van de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van het verschuldigde bedrag, is ertoe gehouden de totale kosten van de kredietovereenkomst aan de consument terug te betalen.

Art. 97

De borg en, desgevallend, de steller van een persoonlijke zekerheid worden vrijgesteld van elke verplichting indien zij niet overeenkomstig artikel 34, eerste lid, voorafgaandelijk een exemplaar van [...] het kredietcontract hebben ontvangen.

Art. 98

[Indien het lichamelijk roerend goed in strijd met de bepalingen van artikel 33bis wordt teruggenomen, is de kredietovereenkomst ontbonden.] De kredietgever is ertoe gehouden de gestorte bedragen binnen de dertig dagen volledig terug te betalen.

Art. 99

[Geen enkele commissie is verschuldigd wanneer de kredietovereenkomst ontbonden of verbroken wordt of het voorwerp uitmaakt van een termijnverval en de kredietbemiddelaar de bepalingen van artikel 64 niet heeft nageleefd.]

Art. 100

[De consument kan bij de rechtbank van eerste aanleg van zijn woonplaats bij verzoekschrift op tegenspraak elke vordering indienen die betrekking heeft op een betwisting over het recht van toegang tot, de verbetering van of de uitwissing van persoonsgegevens.]

De rechter kan de toegang tot of de verbetering van of de uitwissing van de persoonsgegevens bevelen.

Afdeling 2. Strafbepalingen

Art. 101

§ 1.

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van 26 tot [100.000 euro] of met een van die straffen alleen wordt gestraft:

1°)

a) hij die als kredietgever, rechtstreeks of door toedoen van een kredietbemiddelaar of een ander kredietgever, in het raam van zijn handels-, beroeps- of ambachtsactiviteiten, kredietovereenkomsten aanbiedt of kredieten verleent, zonder door de Minister van Economische Zaken te zijn erkend of ingeschreven, in de gevallen waarin de wet die erkenning of inschrijving oplegt;

b) hij die als kredietbemiddelaar, in het raam van zijn handels-, beroeps- of ambachtsactiviteiten, bijdraagt tot het sluiten [of het uitvoeren] van een kredietovereenkomst, zonder door de Minister van Economische Zaken te zijn ingeschreven, in de gevallen waarin de wet die inschrijving oplegt;

[c) de bestuurder, zaakvoerder en directeur van een kredietinstelling of financiële instelling die kredietovereenkomsten als bedoeld in artikel 2 sluit zonder daartoe gerechtigd te zijn op grond van [artikel 75bis,] § 1, leden 4 en 5, of tegen het verbod in dat de minister op grond van artikel 75bis, §§ 1 en 3, heeft opgelegd.]

2°) hij die de verrichtingen bedoeld in het 1° gewoonlijk doet, terwijl hij als gefailleerde niet in eer is hersteld of een in kracht van gewijsde gegane veroordeling heeft opgelopen als bepaald bij het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken;

3°) hij die aanbiedingen en contracten bedoeld in deze wet in blanco doet ondertekenen of antidateert;

4°) hij die totale kosten hanteert die hoger zijn dan het maximum jaarlijkse kostenpercentage of, in het geval van een kredietopening, de maximum debetrente eventueel verhoogd met de maximumkosten vastgesteld door de Koning;

5°) [hij die gebruik maakt van een van de in de artikelen 28 tot 32 bedoelde onrechtmatige bedingen of een inbreuk maakt op artikel 33bis;]

6°) hij die, in strijd met de bepalingen van artikel 33 van deze wet, in het raam van een kredietovereenkomst een wissel of een orderbriefje ter betaling of als zekerheid van de overeenkomst doet ondertekenen of een cheque in ontvangst neemt tot zekerheid van de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van het verschuldigde;

7°) hij die door de consument of elke andere persoon een overdracht bedoeld in artikel 37 van deze wet en in de artikelen 27 tot en met 35 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers doet ondertekenen, waarvan de modaliteiten de bepalingen bedoeld in deze artikelen niet eerbiedigen;

8°) [...]

9°) hij die enige betaling of vergoeding eist buiten de gevallen bepaald bij deze wet;

10°) hij die, in zoverre zulks bij artikel 67 verboden is, als schuldbemiddelaar optreedt;

11°) [...]

12°) [...];

13°) hij die, wetens en willens, het vervullen van de opdracht van de in de artikelen 72 en 81 genoemde ambtenaren verhindert of belemmert;

14°) hij die het door de rechter overeenkomstig artikel 103 , 2°, uitgesproken verbod overtreedt;

15°) hij die het aan hem overgemaakt voorschot achterhoudt dat hij, ingevolge de bepalingen van artikel 18 , § 3, dient terug te betalen aan de consument die hem met een ter post aangetekende brief ervan heeft verwittigd dat hij de overeenkomst opzegt;

[16° hij die de bepalingen van de artikelen 5 , 6 , 6bis , 40 , 48 , 55 of 57 overtreedt;

17° hij die de bepalingen van de artikelen 7 , 8 of 9 overtreedt;

18° hij die de bepalingen van artikel 63 , § 3, overtreedt;

19° hij die de verplichting tot het ter beschikking stellen van de documenten, bedoeld bij de artikelen 27bis , § 4, en 59 , §§ 1 en 2, niet naleeft.]

§ 2.

Met gevangenisstraf van drie maanden tot één jaar en geldboete van 200 tot 10.000 [euro] of met een van die straffen alleen, wordt gestraft het lid van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de deskundige of de aangestelde ambtenaar die voor de feiten, de handelingen of inlichtingen waarvan hij uit hoofde van zijn functie kennis kan hebben gehad, de vertrouwelijkheid schendt.

§ 3.

Met gevangenisstraf van drie maanden tot een jaar en met geldboete van 100 [euro] tot 50.000 [euro] of met een van die straffen alleen wordt gestraft de houder van het bestand, zijn aangestelde of lasthebber, of ieder persoon die de artikelen 69 en 70 , § 1, overtreedt.

§ 4.

Met gevangenisstraf van drie maanden tot twee jaar en met geldboete van 100 [euro] tot 100.000 [euro] of met een van die straffen alleen wordt gestraft de houder van het bestand, zijn aangestelde of lasthebber of iedere persoon die [artikel 70 , § 2,] overtreedt.

§ 5.

Boek 1 van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, is van toepassing op de bij dit artikel bedoelde inbreuken.

Art. 102

Onverminderd de toepassing van de gewone regelen inzake herhaling, wordt de bij artikel 101 bepaalde straf verdubbeld wanneer een van de in dit artikel bedoelde inbreuken zich voordoet binnen vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk.

Art. 103

De rechter kan bovendien bevelen tot:

1°) verbeurdverklaring van de ongeoorloofde winsten die dank zij de inbreuk werden verwezenlijkt. Dit bedrag wordt ingevorderd zoals de geldboete;

2°) het definitieve of tijdelijke verbod om, zelfs voor rekening van een ander, door deze wet gereglementeerde verrichtingen uit te oefenen;

3°) de aanplakking van het vonnis of van een samenvatting ervan, gedurende de termijn en op de plaatsen welke hij vaststelt, evenals de bekendmaking van het vonnis of van een samenvatting ervan in een of meer dagbladen, of op enige andere wijze, dit alles op kosten van de veroordeelde.

Art. 104

Na het verstrijken van een termijn van tien dagen te rekenen van de uitspraak, is de griffier van de rechtbank of van het hof ertoe gehouden de Minister van Economische Zaken, elk vonnis of arrest [dat toepassing maakt van één of meerdere sancties bedoeld in de artikelen 85 tot 103] ter kennis te brengen.

De griffier is er eveneens toe gehouden de Minister elk beroep tegen dergelijke beslissing onverwijld mede te delen.

Art. 105

De vennootschappen zijn burgerlijk aansprakelijk voor de veroordelingen tot schadevergoeding, geldboeten, kosten, verbeurdverklaringen, teruggaven en geldelijke sancties van welke aard ook, die wegens inbreuk op de bepalingen van deze wet tegen hun organen of aangestelden zijn uitgesproken.

Dit geldt eveneens voor de vennoten in alle vennootschappen die geen rechtspersoonlijkheid bezitten, wanneer de inbreuk door een vennoot, zaakvoerder of aangestelde is gepleegd in het raam van de werking van de vennootschap. De vennoten zijn hoofdelijk gehouden tot het voldoen aan de in het eerste lid bedoelde veroordelingen, voor zover het bedrag ervan de winsten die zij uit de verrichtingen hebben gehaald, niet overschrijdt.

De in het eerste lid bedoelde vennootschappen en de in het tweede lid bedoelde vennoten kunnen rechtstreeks voor de strafrechter gedagvaard worden door het openbaar ministerie of door de burgerlijke partij.

Afdeling 3. Intrekking of opschorting van de erkenning

Art. 106

§ 1.

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 84 en 101, kan de erkenning bedoeld in artikel 74 door de Minister van Economische Zaken, voor een door hem te bepalen duur, ingetrokken of opgeschort worden voor de natuurlijke of rechtspersonen die niet meer voldoen aan een van de in artikel 75 gestelde voorwaarden of, die een van de bepalingen van de wet of van haar uitvoeringsbesluiten of een bij hun aanvraag om erkenning aangegane verbintenis niet nakomen.

De intrekking en de opschorting van de erkenning zijn onderworpen aan het advies van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen, voor zover het instellingen betreft bedoeld in artikel 75, § 6.

In zijn aanvraag om advies bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de termijn waarbinnen het advies moet worden uitgebracht. Deze termijn moet redelijk zijn. Wanneer die termijn eenmaal verstreken is, is het advies niet meer vereist.

§ 2.

De Minister of zijn gemachtigde deelt zijn grieven vooraf aan de betrokkenen mede. Hij brengt hen ervan op de hoogte dat zij het dossier dat werd samengesteld kunnen raadplegen en dat zij over een termijn van twee weken beschikken om hun verdediging voor te dragen.

De betrokkenen kunnen verzoeken om gehoord te worden door de Minister of zijn gemachtigde en om het advies van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen te ontvangen. Voor zover nodig beschikken zij over een termijn van een week om hun opmerkingen met betrekking tot dat advies mede te delen.

De beslissing van de Minister is met redenen omkleed en wordt aan de betrokkenen ter kennis gebracht bij een ter post aangetekende brief.

§ 3.

De intrekking of de opschorting van de erkenning heeft een duur van hoogstens een jaar, te rekenen van de bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad. Tijdens deze periode mag de belanghebbende geen nieuwe aan deze wet onderworpen verrichtingen meer afsluiten.

In geval van intrekking moet hij een nieuwe erkenning aanvragen om één der in het artikel 74 bedoelde werkzaamheden uit te oefenen.

[Indien de kredietgever zes maanden na het verstrijken van de duur van de intrekking geen nieuwe erkenning heeft ontvangen, mag hij voor de lopende kredietovereenkomsten van onbepaalde duur, geen nieuwe kredietopnemingen meer toestaan. Bij het verstrijken van deze termijn van zes maanden moet hij bovendien deze overeenkomsten verbreken met een opzeggingstermijn van zes maanden.]

Afdeling 4. Opschorting of doorhaling van de inschrijving

Art. 107

§ 1.

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 84 en 101, kan de inschrijving, bedoeld in het artikel 77, door de Minister van Economische Zaken worden doorgehaald of opgeschort voor een door hem te bepalen duur voor de natuurlijke of rechtspersonen die één van de bepalingen van de wet of van haar uitvoeringsbesluiten of de verbintenissen die zij bij hun aanvraag tot inschrijving hebben aangegaan, niet nakomen.

§ 2.

De Minister of zijn gemachtigde deelt zijn grieven vooraf aan de betrokkenen mede. Hij brengt hen ervan op de hoogte dat zij het dossier dat werd samengesteld kunnen raadplegen en dat zij over een termijn van twee weken beschikken om hun verdediging voor te dragen. De betrokkenen kunnen verzoeken om gehoord te worden door de Minister of zijn gemachtigde.

De beslissing van de Minister is met redenen omkleed en wordt aan de belanghebbenden ter kennis gegeven bij een ter post aangetekende brief.

§ 3.

De doorhaling of de opschorting van de inschrijving heeft een duur van hoogstens een jaar, te rekenen van de bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad. Tijdens die periode mag de belanghebbende geen nieuwe aan deze wet onderworpen verrichtingen meer afsluiten.

In geval van doorhaling moet hij een nieuwe inschrijving aanvragen om een der bij artikel 77 bedoelde werkzaamheden uit te oefenen.

Afdeling 5. Gemeenschappelijke bepalingen voor de intrekking of opschorting van de erkenning en de doorhaling of opschorting van de inschrijving

Art. 108

[...]

Afdeling 6. Vordering tot staking

Art. 109 De voorzitter van de rechtbank van koophandel stelt het bestaan vast en beveelt de staking van, zelfs onder het strafrecht vallende, handelingen die een inbreuk uitmaken op de bepalingen [van de artikelen 5 tot 9, 14, 29 tot 31, 33, 33bis, 40, 41, 48, 49, 55 tot 58, 63 tot 65] van deze wet, overeenkomstig de regelen inzake vordering tot staking voorzien door de wetgeving op de handelspraktijken.

Hoofdstuk X. Slotbepalingen

Art. 110

[§ 1.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, de bepalingen van deze wet aanpassen aan de verplichtingen die voor België voortvloeien uit internationale akkoorden of verdragen voorzover het gaat om aangelegenheden die niet krachtens de Grondwet aan de wetgever zijn voorbehouden.

§ 2.

De ontwerpen van koninklijke besluiten waarvan sprake in § 1 worden aan de afdeling wetgeving van de Raad van State ter advies voorgelegd.

Het advies van de Raad van State wordt samen met het verslag aan de Koning en het betrokken koninklijk besluit openbaar gemaakt.]

Art. 111

De wet van 9 juli 1957 tot regeling van de verkoop op afbetaling en van zijn financiering, gewijzigd bij de wet van 5 maart 1965 en de wet van 8 juli 1970, wordt opgeheven.

De reglementaire bepalingen die niet strijdig zijn met deze wet, blijven van kracht tot dat ze worden opgeheven of vervangen door besluiten genomen ter uitvoering van deze wet.

De erkenningen en inschrijvingen die zijn verleend op grond van de wet van 9 juli 1957 blijven uitwerking hebben voor zover de houders van die erkenningen of inschrijvingen de in deze wet gestelde voorwaarden vervullen. De houders van een erkenning of een inschrijving die deze voorwaarden niet meer vervullen worden daarvan door de Minister of zijn gemachtigde bij brief in kennis gesteld; deze waarschuwing wordt, voor zover nodig, hernieuwd bij een ter post aangetekende herinneringsbrief. Zij beschikken over een termijn van zes maanden te rekenen van deze waarschuwing om zich naar die voorwaarden te schikken. Na het verstrijken van deze termijn wordt hun bericht dat de erkenning of de inschrijving bevestigd dan wel van ambtswege ingetrokken of doorgehaald is.

In geval van intrekking van de erkenning of doorhaling van de inschrijving is artikel 108 van toepassing.

De intrekking van de erkenning of de doorhaling van de inschrijving zijn voor de lopende kredietovereenkomsten zonder burgerrechtelijke gevolgen. De burgerlijke sancties en strafsancties bepaald door deze wet zijn toepasselijk op de erkenningen en inschrijvingen die in het raam van het overgangsregime worden gehandhaafd.

Art. 112

In hoofdstuk IV van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten wordt een artikel 36bis ingevoegd, luidend als volgt:

(...)

Art. 113

Artikel 27, derde lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers wordt vervangen door volgende bepaling:

(...)

Art. 114

§ 1.

Artikel 574 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld als volgt:

(...)

§ 2.

Artikel 589 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld als volgt:

(...)

§ 3.

Artikel 591 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld als volgt:

(...)

§ 4.

Artikel 628, 8°, van het Gerechtelijk Wetboek, gewijzigd bij de wet van 15 juli 1970, wordt door de volgende bepaling vervangen:

(...)

§ 5.

In deel IV, Boek IV van het Gerechtelijk Wetboek wordt een hoofdstuk XIVbis ingevoegd, luidend als volgt:

(...)

Art. 115

De koninklijke besluiten welke worden vastgesteld op grond van de artikelen 3, 5, 14, 21, 22, [...], 65, § 3, en 110 van deze wet, worden door de Minister van Economische Zaken voor advies voorgelegd aan de Raad voor het Verbruik. De Minister bepaalt de termijn waarbinnen het advies dient te worden uitgebracht.

Bij gebreke van advies binnen de gestelde termijn is het advies niet meer vereist.

Art. 116

De Koning oefent de bevoegdheden, Hem toegekend bij de artikelen 3, § 1, 4°, en § 3, 5, 21, 22, 23, 69, 70[...], uit op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Financiën en van de Minister van Economische Zaken, na raadpleging van de Nationale Bank van België.

Art. 117

De inbreuken op de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet worden opgespoord, vastgesteld en bestraft overeenkomstig de bepalingen van de hoofdstukken VIII en IX van deze wet.

Art. 118

De bepalingen van deze wet treden in werking op de data die de Koning bepaalt en [ten laatste 18 maanden] na haar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.